

“கற்றோர்க டாமுப்பர் கல்விதனி லாசையுள்ளோர்”
 பிறர்க்கு மெனவுகந் தின்புதற்பர்—மற்றோர்க ள்
 நஞ்சினாயத் தாலிகழில் வந்ததென்னெஞ் சேயிசுழ்கை
 யாச்சரிய மோதா னவர்க்கு.”

விவேக சிந்தாமணி.

அறிவைப் பாவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை:

புத்தகம். 1.

1892ஆல் மேமீ^{ம்}.

இலக்கம். 1.

அறிவு

இன்றியமைப்பாததென்பது.

தீருந்நன்.

“அறிவுடைய ரெல்லா முடைய ராதிவா
 யு—ரென்னுடைய ரென மிவர்”

ஒருவர் என்று பிறர்க்கானே அன்றுமுதலா
 கவே அறிவைச் சம்பாதிக்கத்தொடங்கி அதை
 எங்கோதும் பெருக்கிக்கொண்டேவரும் இயல்
 னென யிருக்கிறான்பதை யாவரும் எளி
 தில் உணர்வார்கள்.

இருப்பிடம்விட்டுப் பெயரவியாத இளங்
 குழந்தை இருந்து, தவழ்ந்து விளையாடி, சிறு
 கடக்கக்கற்றத், தாய்தந்தையர் இன்னாரென்
 றும், நீர் இன்னது கெடுப்பு இன்னதென்றும்
 புகுத்தறியுமுன் படும் துன்பங்கடையும், அத்து
 ன்பங்களுக்குப் பிள்ளிடாமல் அக்குழந்தை
 அவற்றை மேற்கொண்டு கடத்தசெல்லச் செ
 லல், அழகமைத்து ஊக்கமுற்று அறிவிவ விருத்
 திபடைவதையும் காண்போர் ஊக்கக்கூடிய
 வை என்னவெனின்:—எவ்வளவுபேரறிவுடை
 போரெனினும் அவரும் அவ்வறிவைப் பிறவி
 யினேயே பெற்றவால்லரென்பதும், அவ்வளவு
 அறிவும் அவர் வருத்தி உழைத்தே அடைந்தி
 ருக்கவேண்டும் என்பதுமே, இதை ஒருகா
 ணத்தால் விளக்கிக்காட்டுவோம், மரமும் செ
 டியும் கொடியும் முளைத்துக் காடுபோற் கிடந்த

கிடத்தை, மனோகரமான “பிபிள்ஸ்பர்க்”
 என்னுமிடமாக்கி இச் சென்னைவாசிகளுக்கு
 அளித்தவரும், ‘வரும்படிவரி’ இச்சாத்திற்கு
 எலாதவரியென்று மெலதிகாரிகளோடு மிக்க
 பேராழனவருமான ‘வர்சர்லன்ட் ரெவலயன்’
 என்னும் ‘கவர்ன்’ பிரபுவின் மனைவியினுடன்
 பிறந்தோராய் ‘லார்ட் மெகாலெ’ என்று ஒரு
 வர் இருந்தார். அவர் இந்திய ‘கவர்ன்மென்ட்’
 ஆலோசனைசபையில் ஒருகாலத்து ‘மெம்பர்’
 உத்தியோகம் வகித்திருந்தார். அவர் மிக்க
 கீர்த்திபெற்ற கல்விமான்; உலகம் திகைக்கும்
 படியான பேரறிவைப் பெற்றிருந்தார். அவரு
 டைய அறிவு ஒரு புருடையுள்ள அடைவதற்கு
 அளத்தியமென்று எண்ணத்தக்க அளவாயி
 ருத்தது. இவ்வறிவை அவர் பிறவியின்பெற்ற
 வரல்லர். மிக்க புத்திக்கூர்மையும் ஞாபகசக்தி
 யும் இயல்பினுடையதேனும் இவரும் பகலும்
 வீடாமல் மிக்க பொதுமையோடு உழைத்தே
 அளிப் பேரறிவாரானார்.

பொருள்களினியல்புணர்ந்து அவற்றைப்
 பயன்படுத்தியும்வந்தும், கோயில்லாவுடனும்,
 வறுமைபில்லர் வாழ்வும், குற்றமற்ற நடையும்,
 தானுக்கர்த்த பிறர்க்குதவும் குணமும், ஆகிய
 இவைபெல்லாம், சரியான உழைப்பின்றி, எளி
 தில் வருவானவல்ல, இவற்றுள் முதற்சொல்லிய
 அறிவே மற்றையன்கையும் கைகொடுப்பதாம்.
 அவ்வறிவோ ஸ்ஞானைப் பின்பி வாரா தென்
 பது திண்ணம். சிலர் செல்வராயே பிறக்கக்

* ‘பார்க்’ - உத்தியான வனம்.

கமெனிலும் அவரும் அறிவாலல்லது தம் நிலையில் கிற்பவர்து.

உயிருள்ள அன்வும் ஒவ்வொருவரும் ஏதேனு மொருவேலை செய்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஏதேனுமொருவிதமான அறிவைச் சம்பாதித்துக் கொண்டே யிருக்கிறார்களென்னின், — அதுவுமெய்யே; ஆனால் எல்லாவேலையும் வேலையல்ல; எல்லா அறிவும் அறிவல்ல; எல்லா விவரமுள்ள தோட்டத்தில் சமத சித்திருத்தம் ஒன்றுமின்றியே ஏதேனு மொன்று உண்டாய்க் கொண்டே யிருக்கிறது. அவ்வாறுண்டாவன வெவ்வேறு எங்குப் பயன்படாவாம்; பயன்படாதிருப்பதன்மீது சில பயன்படுவனவற்றையும் கெடுக்கு மென்பது நிச்சயம். ஆகவே, அக்கிலவன்முள்ள தோட்டத்துக் குரியவன் உடமை யாதெனின்—அதைச் சரியானபடி பயன்படுத்தி, அதில் விசேடமாய்ப் பயன்படுவனவற்றை உண்டாக்குதலன்றி அத்தோட்டம்சிறந்து கண்களிக்க அமையும்படி அப்பயன்படுவனவற்றில், இன்னது, இன்ன அளவில், இன்னவிடத்தில் இருக்கவேண்டு மென்று ஒழுங்கு படுத்தவும் வேண்டுமென்பதே அறிவின் பயிற்சியும் இத்தன்மையதேயாம். சரியான வழியில் எல்லாவாறுழைத்துப்பயன்படுமறிவைத்தேடுதலன்றி அவ்வறிவு எங்குமேண்டுங் காணியில் எண்ணிய வாறுதவம்படி அதை ஒழுங்கு படுத்தி வைத்தலும் வேண்டும். ஆகவே, எம் முற் சொல்லியபடி, கோயில்லாவுடனாகத்தான், வறுமையில்லா வாழ்வையளித்து, மறுவற்ற மார்க்கத்தைக் காட்டி, உலகத்துக்கு உபகாரியாக்கு மறிவே பயன்படுமறிவாம்; இவ்வறிவைக் கொடுக்கும் உழைப்பே உண்மையுமாகும்.

சிலர் “உழைப்பினால் விசேஷப் பிரயோசனமொன்று மில்லை; உழைத்தாலும் உழைக்காவிட்டாலும் வருவது தானேவரும்; வாராதது ஒருநாளும்வாராது” என்று சொல்லிக்கொண்டு காலத்தை வினாசப் போக்கிச் சோம்பித்திரிகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சோம்பேறிகளைப் போல் குலத்தைக்கெடுக்கும் கோடரிக்காய்ப்பு வேறில்லை. சோம்பியிருத்தல் தெய்வசம்மதமான காரியமன்றென்று எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள ஒவ்வொருபொருளும் முறைபிடுகின்றது. இப்பூமி, காடோறும் தன்னைச்சுற்றியும், வருடத்தோறும்

சூரியனைச்சுற்றியும் ஓய்வின்றிச் செல்லுகின்றது. காற்றோ பூமியிலுலவித்தியவற்றைத் தூசுதில் நீக்கிச் சிதோஷணங்களை மிதப்படுத்திச் சரித்துக்கொண்டே யிருக்கிறது. தன்னீர், சிலவிடத்து நதியாகவும், சிலவிடத்துக் கடலாகவும் அசைவிலேயே கிறங்கின்றது. சூரியனும் பூமியினின்றும் நிரை யிருத்தவண்ணமாயிருக்கிறான். அமைத்திருக்கும் மனிச்சுகரங்க ளோ தொழிலற்றிருப்பனவாய்க் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஆவியாய் எழுப்பப்பட்ட நீர் இறுகித் தரையின்மீது அருவியாய்ப் பெருகின்றது. பிராணிகளில் வேலையற்றிருப்பவையெயில்லை. அற்பப் பிராணிகளும் தம்மிரையைத் தின்றுமுன் அதைத்தேடிச் சம்பாதிக்க வேண்டினன. ஆகவே, எல்லா முழைத்தே ஜீவிக்க வேண்டுமென்பது தெய்வத்தின் ஏற்பாடென்பது நிச்சயம். மனிதன் இதற்கு விலக்கானவனல்லன்; எங்கிலைமையிலும் அவனும் உழைத்தே ஜீவிக்கவேண்டும்; வேலைசெய்யாச் சோம்பேறி தன்சார்த்துக்கும் சுசுத்திக்கும் தீயறிவினத்தலன்றித் தன்னையண்டியிருக்கும் எவ்வேயார்க்கும் தீங்குவினக்கின்றான்.

வேறுசிலர், உழைத்தால் எப்பொழுதும் வருதியவாறு பயனுண்டாகிறதென்பது நிச்சயமில்லையே யென்றும், அதிர்ஷ்டசாலிகளாகிய சிலர்க்குமாத்நிரம் ஏச்சமயம் வாய்க்கச் சரியான பயனுண்டாகிறதன்றி, மற்றவர்களுக்கு அப்படிக்கிஷலையென்று மென்னித் தம்முயற்சியைக்குறைக்கிறார்கள். அவ்வாறுசெய்வது சரியன்று; ஏனெனின், ஏச்சமயம் வாய்க்கப்பெற்றுப் பெரும்பயனைடைந்த அதிர்ஷ்டசாலிக ளெனப் படுவோரின் சரித்திரத்தைப்பார்த்தால் அவர்களில் அநேகர் பலகஷ்டங்களிலகப்பட்டுத் தம்மை மேலெழும்பவொட்டாமல் தடுத்தவந்த இடையூறுகளை விலக்கித், தமக்குப் பிரதிகூலமாயிருத்தவைகளை பெல்லாம் அநுகூலமாகிக் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். இதை இரண்டோருதாரணங்களால் விளக்கிக் காட்டுவோம்.

உலகத்துக்குப் பரமோபகாரமாகப் புதைவண்டியை யுண்டாக்கி, அதைக் கொண்டு உதவித்துவதற்கு வேண்டிய எல்லா அங்கங்களையும்

ஒன்று குறையாமல் ஏற்பாடுசெய்த “ஸ்வவன் டி” என்பவர் கிலக்கரிச்சாங்கத்து ஒரு செ ருப்பு வேலைக்காரரின் குமாரர் சிறுவராயிருந்த பொழுது மாடு மேய்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஒருவரும் கணிக்காத இத்தாழ்மையான நிலை மையிலிருந்து பெரிய உலோகோபகாரியாவதற்கு எவ்வளவோபிரயாசைப்பட்டிளத்தனைபோய் இடைபூதகளுக்கு வருத்தி அவற்றைக்கட்டி போதிருக்கவேண்டுமென்பது எளிதில் யாவரும் ஊகிக்கக்கூடியதே. மிக்க கீர்த்திபெற்றுச் சிறிது விளங்கிய ரணாயன சாஸ்திரக்குரான “பாபுடே” * என்பவரின் சரித்திரமும் இதைப்போன்றதே; அவர் ஒருகொல்லன் புதல்வர்; இஹாமையில் புல்தகம் கட்டுபவனிடத்தில் வேலை கற்றுக்கொள்ள அமர்த்து முன்னுக்கு வந்தார்.

இவர்களன்றிச் சில வருஷங்களுக்குமுன் இவ் கிலாண்டில் ‘போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜனரல்’ உத்தியோகத்திலிருந்து இறந்துபோன ‘பாபுடே’† என்பவர் சர்வகலாசாஸ்திர கல்விகற்றத்தேறியபின் “இவர் உலகத்தில் அநேக விசேஷகாரியங்களைச் செய்பவல்லவர்” என்று பிரமம், “இம்மகளைப் பெற்றுப் பெரும்பேறு பெற்றேன், இவனால் எனக்கு எல்லாப்பெருமையும் திடைக்கலாம்” என்று தந்தையும் என்னியிருக்குங்காலத்தில், மிக்க பாஸியமான (உரு-ம்) பிராயத்தில் தாமும் தம் தந்தையும் வேட்டைக்குப் போனவிடத்தில், தந்தை தூரத்தில் ஒரு செடிசிறுவில் மிக்க ஒளியிசும் கண்களோடு ஒருபறவை மறைந்து கீற்றிதென்று மயங்கி அறிபாமல் அத்திசை சேக்கிச்சுடலே, சுட்ட துப்பாக்கியினின்றும் இரண்டு ஈய ரவைகள் செடிமறைவில் கின்ற தம்மகனது இரண்டுகண் களிலும்பாய, இரண்டுகண்களையும் இழந்துஉலகத்தையே இழந்தவர்போலானார். அதன்பின்னர், தம்மால் பெரும் பயனடைவயாமென்று எதிர் பார்த்திருந்த தம் தந்தை “என்மகன் உலகிற்கு உபகாரியாகாமலே போகும்படி அவனுக்கு நானே இத்திற்கு விளத்தேனே” என்று மனம் வருத்தித் துபருதவண்ணம் தம் கண்ணால் ஆகவேண்டியவற்றை, பிரொருவர்

கண்ணால் செவ்வித்துக்கொண்டு, கண்ணிருப்பவன்போலேயே இவர் வேலைசெய்ய உறுதி செய்துகொண்டார். அவ்வுறுதிப்படியே உழைத்து வேலைசெய்து, ‘பார்லிமென்ட்’ ஜனப்பிரதிநிதி சபையில் முக்கியமானவரில் ஒருவராகவும் ஆனார். இவர், அடிமுதல் நுனிவரையில் செவ்வையாய் ஆராய்த்தனர், ஒன்றையும் பேசார், ஒன்றையும் எடுத்தார்; இவர் இந்தியாவின்மேல் மிக்க அபிமானமுள்ளவர்; இத்தேசத்து வருஷந்தர வாடிசெலவு கணக்குகளைக் குறித்துப் ‘பார்லிமென்ட்’ சபையில் பிரசங்கமுண்டாக்குங்காலத்தெல்லாம், இவர் அவ்விதமான கணக்குகளில் வெரு சிபுனராகையால், எக்டம்கோடிக் கணக்கானதொகைகள் அநேகங்களைக்குறித்து எல்லா சிர்சயமான அறிவோடு பேசுவார்; ரூபக் குறிப்பு ஒன்றுமின்றிச் சிலவேளைகளில் ஒருமணி இரண்டுமணி சேரம் அநேக விஷயங்களைப்பற்றி பிரசங்கங்கள் செய்வார்; இவர், இவ்வாறு செய்வது தமக்குள்ள ரூபக சக்தியானல்லவென்றும், சொல்வோண்டியவற்றை ஒருபாறு காரணகாரிய சம்பந்தத்துடன் மனத்து ஒழுங்கு படுத்திப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினால், ஒவ்வொன்றும் உரிய காலத்தில் உரிய வார்த்தைகளால் வெளிப்படும் என்றும் சொல்லுவார். இவர் சரித்திரத்தை ஊன்றிப் பார்ப்போர் யாவுக்கும் எவ்விதமையிலும் ‘முயற்சி புடையோர் இகழ்ச்சி யடைவார்’ என்பது செவ்வையாய் விளங்கும்.

அதிர்ஷ்டசானிக னென்பபடுவோரின் காரிய மில்வாற்றாக்க, அதிர்ஷ்டமில்வாதவ னென்ப படுவோரில் அநேகர் வாய்த்த சமயத்தைப் பயன்படுத்தாமல் வீணாக்கினவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலர், புத்திவன்மை எல்லாவிதத்திலும் சிறந்ததாயிருந்தாலல்லவோ உழைப்பினால் முதன்மையாய் வாக்கடும்; உலகிற்குப் பெருபகாரியாகவுமாகக்கடும்; அத்தன்மையான புத்திவன்மை யில்லாதவரின் பிரயத்தனத்தால் பிரயோசனமொன்று மில்லை யென்று என்னுகிறார்கள். அப்படி கிளைப்பதும் சரியன்று. எல்லாருக்கும் புத்திவன்மை எல்லாவிதத்திலும் சிறந்ததாயிருந்தல் இல்லையென்பது மெய்யே; ஆதலால் எல்லாரும் முதன்மையாய்

வருதல் கடாதகாரியமே. உலகத்துக்குப் பேருபகாரிகளாய் எங்கும் கிரீத்திபெற்று விளங்குபவர் சிலரோயாம். ஆதினும், புத்திவன்மை சிறிதுமில்லாது பிறப்பவரே யில்லையாகையால் உலகமுழுவதும் மதிக்கத்தக்க காரியஞ்செய்தல் எல்லாருக்கும் கூடியதன்றெனினும், ஒவ்வொருவரும், தம்முராரும் தம்மை யறிந்தோரும் கண்முமிக்கும்படி நடத்துகொள்ளக் கூடியோதவின்போபகாரியாயிருத்தல் யாவராலும் சாதியமென்பது நிச்சயமே. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தமக்குச் சிறிதேனுமுள்ள புத்திவன்மையைச் செவ்வையாய்ப்பயோகித்து, வாய்த்த சமயங்களை வினாக்காது பயன்படுத்தி, கல்லறிவத்தேடி, அதற்குத் தக்கபடி நடத்துகொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யவரே தமக்குரிய கடமையைச் செய்வவராவர். இது யாவராலும் செய்யக்கூடியதே.

முற்சொல்லியவையன்றி, எல்லோரும் ஒருக்காலும் மறவாது கருத்தில் வைக்கவேண்டியது வேறொன்றுளது; அஃதாவது உன்னும்புறமும் ஒத்திருத்தலேயாம். வெளித்தோற்றத்தில் மிக்க அறிவுடையோர்யோன்றும், கன்னடையோர் போன்றும், உலகோபகாரிகள் போன்றும் வேடம்பூண்டொழுதுவோர் பலர். இவ்வேடம் சிறிதுகாலம் பரிப்பதுபோற் காணப்படினும் சமயத்தில் மோசஞ்செய்யுமென்பது நிச்சயம்; அஃது உன்மையைப் புறத்தாக்கி ஆற்றொணு அவமதிப்பை விளைவிக்குமாகையால், வெளித்தோற்றத்துக்கேற்ற உன்னத்துன்மையும் இருத்தல்வேண்டும். அஃதல்லவாது அருமத்திருக்குமிடமே கன்னெறியுள்ளிடமாகுது. கன்னெறியே கண்முமிப்புக்குக் காரணமாகும். இக்கன்னெறியையும் அதனுண்படாரும் கண்முமிப்பையும் யாவரும்பெற வல்லவரேயாம்.

இதுணையிற் சொல்லியவற்றால் யாம் வற்புறுத்துவது யாதெனின், எல்லாரும் உன்னும்புறமும் ஒத்துத் தம்மைத் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படச் செய்துகொள்ளக் கூடுமென்பதும், இதவே எல்லாருக்கும் முக்கியக்கருத்தாயிருக்கவேண்டுமென்பதும், இதற்கு அறிவைச் சாதனமாய் அடையவேண்டுமென்பதும், சோம்புள்ளித் தமக்கு இயற்கையிலுள்ள புத்திவன்மையைச் சரியானபடி உபயோகிப்பவருக்கே

கல்லறிவுண்டாகுமென்பதும், கல்லறிவைப்புட்படும் புத்தகங்களைப்படித்தலிலும், கல்லாசனமுணங்கலிலும், பொருள்களின் குணங்களை கண்காராய்தலிலும், இயற்கைவன்மையை உபயோகப்படுத்துவதே அறிவுக்குரிய உழைப்பென்பதும் யாவரும் கண்குணரவேண்டுமென்பதே.

இயற்கையிலுள்ள புத்திவன்மையைவாய்த்த சமயத்துத் தக்கபடி உபயோகித்து, அறிவுவயடைத்து, அதை யுத்தாயுத்தமுணர்ந்து பயன்படச்செய்வதே விவேகமென்பமே. இவ்விவேகம் சித்தித்தவதக்கொடுக்கும் இயல்பினை தாகையால் இது சித்தாமை யேயாம். ஆதலின் இவ் விவேகசித்தாமணியை யாவரும் பெற்றுப் பயன்படல் வேண்டுமென்று யாம் எப்பொழுதும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

எஸ். நாராயணசாமி ஐயர்.

தமிழ்ப் பாவைப் பயிற்சி.

[தமிழ்ப்பாவை சிறந்ததும் இனியதுமென்று அப்பாஷாபண்டிதர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசுதல் பெருமகன்கொண்டாடினும், அப்பாஷைப் பயிற்சி தற்காலம் தமிழகத் சுயபாவைபாகவுடையாருள்ளும்விடுத்தியடையாமல் கண்ணித் தவருகிற விஷயம் யாவரும் அறிந்ததேயாம். யாவரும் அறிந்தும், அப்பாஷையை அநாதாவு செய்வதுபிசுசென்று பல்லோர்கறியும், அதையாதரித்து அப்பாஷையின் பயிற்சியை விடுத்தி செய்யவும், கற்றறிந்தோர் தாமறிந்தவற்றைச் சாதாரண ஜனங்களும் அறியும்படி அப்பாஷையும் அறியவேண்டிய தவசியமான பலமுக்கிய விஷயங்கள், கருத்துகள், அபிப்பிராயங்களைத் தெள்ளிதாகத் தெரிவித்து, உபயோகமான அறிவைச்சனங்களுக்குள் பரவச் செய்வது சாதியமாகும்படி அப்பாஷையை உபயோகித்தேச மாதிரிகளுக்கு ஏற்க வழக்கத்தில் ளீர்த்தி செய்யவும், பலர் ஒன்று சேர்ந்து பெருமுயற்சி செய்தி பயன்விளைவித்ததைக்காணோம். இவ்வித முயற்சி செய்ய கம்முள் தக்கோர் பலருள்ளர். ஆனால் அவர்கள் ஒத்து நின்று ஒருங்

கந்த உழைப்பதே அரிதாயிருக்கிறது. உழைக்க வேண்டுமென்று ஒருகால் கல்லெண்ணெய் கொண்டு எடுத்த முயற்சியும் ஆரம்பத்தில் அடிப்போட்டிபோட்டு கின்றது. இப்போழுது தமிழ்ப்பாஷை சீர்பெற்றுப் பாலி முற்றும் பிரயோசனப் படுவதற்கு வேண்டிய அம்சங்கள் பலவற்றுள் முக்கியமானவை இரண்டு. முதல்பவது கம்மில் கற்றோருக்குள் தமிழ்ப்பாஷைப் படித்தி பாலி வீர்த்தியுடைய வேண்டும். அவர்கள் முயற்சியால் உபயோகமான, அறிவைப்பரவிச் செய்வதற்கவசியமான, சாதாரண ஜனங்களுக்கும் விளங்கத்தக்க கலப்பமான வசதிகளைத் தமிழில் வீர்த்தியுடைய வழங்கத்தகு வர வேண்டும். இதற்குப் புழக்காலத்துப் பண்டிதர்கள் உதவி விசேஷமாகப் பிரயோசனப் படாது. அவர்கள் தங்கள் சுபாஷையில் அருமைபெருமையைக் கொண்டாடும் செருக்கில் உபயோகத்தை மறந்து, வர்ணனையும் வெறுஞ்சொற்பிரயோகங்களும் கிறந்த 'உயர்வை' யையே உச்சிதமாகப் பாலித்தனாகிரிப்பார்கள். அல்லது விருத்தங்களும், அந்தாதி, கலம்பகம் முதலிய வெறுக்கவிகளும் பாடப் புறப்படுவார்கள். இவையெல்லாம் அவைமட்டில் கல்லை யெய்யாவினும் இக்காலத்துக் கேற்றவையல்ல. காலவியற்றை முன்போலின்றி மாறி விட்டது. காலம் வரவாக் கஷ்டசாலமாய் வருகிறது. ஜனங்களில் பெரும்பான்மையர்க்குப் படிப்பில் மனோரதியமான சந்தோஷ மனுபவிப்பதற்குப் போதுமான அமையும் அவகாசமுமில்லை. உலகில் அறிவும், ஞானமும் அதிகமாக வீர்த்தியாகி, இத்தேசத்திலும் அவையுள்ளவர்க்கே விரிந்துப் பிழைப்புக்கு வழியகப்படுவது சாத்தியமாக ஆய்விட்டது. காலஸ்திதி இப்படியிருப்பதால் யாவரும் உபயோகமானதும் ஊதியமளிப்பதுமான அறிவையே தேடுகிறார்கள். அவ்விரண்டு தரும் அறிவு தந்தாலம் பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயபாஷை மூலமாகவே பெறுவது எளிதாக விரும்புகிறது. ஆகையால் இக்கிஷி படித்தவர்கள் அப்பாஷையிலுள்ள புத்தகங்களை யோ மேன்மேலும் வாசிக்கப் பிரியம் கொண்டவர்களாகிறார்கள். தமிழ்ப்பாஷைப் பயிற்சி பல வீர்த்தியும் அடக்கம். செய்து விடப்பட்டதால் அப்பாஷையில் அவர்

களுக்குச் சாதாரணமாய்த் தேர்ச்சியின்றிப் போய்விட்டது. இங்கிஷி படிக்காத ஜனங்களுக்கு தேற்றியப்படி ஜீவனத்துக்குப்பயோகமான அறிவு பலவகையில் வேண்டிய தவசியமாயிருத்தும், சுயபாஷையில் அவர்கள் தாமதவாசித்துக் கிரகிக்கத்தக்க உபயோகமான புத்தகங்கள் அதிக மின்மையால், அவர்கள் அறிவையடைய ஆவல் கொண்டும் ஏற்ற வழியின்றித் தயித்துச் சுமமா இருந்து விடுகிறார்கள். இப்படித் தீராப்பொறியாகச் சுமாவிருக்கவேண்டி ரேரேவது வழக்கபலத்தால் சோம்பற்றமைகமாய் அறிவையடைய வேண்டுமென்ற ஆசையே இல்லாமற் போகிறது. அப்படி பேதாவது கொஞ்சஞ்சு மிருக்கும் ஆசை வேதானக்கதை, மதனகாமாஜன் கதைகளும், 'தன்னுனே'ப் பாட்டுப் புத்தகங்களும் வாசிப்பதில் தீர்ப்தி யடைந்து, தமிழில் புத்தக மூலமாய் அறிவத்தக்க அறிவு அவ்வளவேயென்று, அவர்கள் அறிவுகில் அத்தமட்டில் வீர்த்தி. கொஞ்சம் அதிக விவேகமும் புத்திவகையு மிருத்தால் சமய, புராணி நூல்களிலும், வின்கட்டுக்கதைகளிலும் சென்று கஷ்டமடைந்து சோர்ந்து விடும். இப்படி இங்கிஷிப்படித்தவர்களுக்கும் தமிழ்ப்படித்தவர்களுக்கும் சாதாரணமாய்த் தமிழ்ப்பாஷைத் தக்காலத்துக் குப்பயோகமான அறிவை நூட்டக் கரியத்தில் பிரயோசன மற்றதாகப் போகிறது. இதனால் மெது ஜனங்களுக்கும் தேசத்துக்கும் விளையும் தீவ்ருகள் அற்பசொற்றமல்ல. அவற்றைப் பற்றிப் பேசப் புகின் மகப் பெருகும். படித்தவர்களெல்லார்க்கும் உபயோகமான அறிவைப்பரவச் செய்யப் பிரயோசன மில்லாத் திதிதியிருக்கும் பாஷை, மற்றெல்லாவற்றிலும் உபயோகத்தையும் ஊதியத்தையும் பெரிதாக எழுதடக்கும் 11-ம் நூற்றாண்டுகளியான இக்காலத்தில், சீக்கிரம் கவனிக்கப்படாவிதம் சீழித்தி, சிறப்புக் கேட்டுச் சிதறிப் போகுமென்பதற்குக் கேட்பானேன்? தமிழ்ப்பாஷை சீழித்து சிதறிப் போகாது என்று அவற்றிலுள்ள ஆதிநூல்களையும் சிறந்த கிரந்தங்களைப் படித்து போகாமற் காப்பாற்ற வேண்டிய தவசியமென்பதிற நடைபிள்ளை. அத்தோடு அப்பாஷை ஜனங்களால் படித்துக்

கொண்டாடப்படவேண்டுமானால் தந்தால் அந்நியவயூட்டத் தனக்கமைபுடையதாக அதைச் செய்யவேண்டியதும் அவசியமேயாம். முற் சொன்னவழியிற் சிற்சிலர் சிரமப்பட்டுவதைத் துக் தமிழ்ப்பாஷையைக் காத்தவரென்னும் கீர்த்திக்குப் பாத்திராய் வருகிறார்கள். பின் சொன்ன வழியிலுழைப்போரும் சிற்சிலர் அங்கேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மூலக் கொருவராகச் சிதறுண்டு கிடக்க அவர்கள் ஒவ்வொருவர் செய்ய முயற்சியும் அவரவர்களை யறிந்தார்க்குள்ளே சுழன்று அத்தமட்டோடு அமுங்கி விடுகிறது. தமிழ்ப்பாஷையைச் சனப் பிரிதிக் கிசைத்ததாகச் செய்து வீர்த்திக்குக் கொண்டுவர இரண்டு அம்சங்களிருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியம். ஒன்று: இங்கிலிஷிற் கற்றறிந்தாராயிருப்பதோடு தமிழிலும்தேர்ச்சி பெற்றோர் சாதாரண ஜனங்களுக்குப் புலப்படுகையில் உபயோகமான விஷயங்களைப்பற்றி பெழுதுவதோடு, தமிழிற் பயிற்சியில்லாத இங்கிலிஷ்படித்தவர்கள் அப்பாஷையினை அநிலுருவாது தேர்ச்சியடைய வகையும்காட்டி பெருதவேண்டியது முதல்வசியம். அவர்கள் எழுதினவை ஒர் சிறுபுத்தகமாகவோ பிரசங்கமாகவோ வெளியிடப்பட்டு, மிகவும் செருங்கி வரையறுக்கப்பட்ட சிறுவட்டமான சிலர் கடுவே மட்டும் வழங்கி யமுங்காத, படித்தோர் பாமார் யாவராலும் படிக்கப்பட்டு எாடெங்கும் வழங்குவரத்தக்க வசதிவேண்டிய திரண்டாவ தவசியம். அத்தியாவசியமான இவ்விரண்டு முக்கியம்சங்களும் ஒருங்குபொருத்தியிருந்தால்தான் எாடெங்கும் அறிவுபரவி, கற்றோரும் மற்றோரும் கருத்திற் கலந்து, மனது தேசத்தார் தமக்குள் தாமே பிரிவினை யடையாது; கற்றவர் போனவழி மற்றவர் பின்தொடரவும், பின் தங்கினாரை முன் செல்லவைக்கக் கற்றவர் கவனித்துழைக்கவு மாக இப்படி எல்லவரும் ஒருமித்து முன்சேர எம்மவர் ஜாதிமொத்தத்தில் சீரடைந்து முன்னோக்கு வர வழிபுண்டாகும். இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் பொருத்த அமைத்து மேலே சொன்ன விதம் ஒர் வழி பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று தான் “அறிவைப்பரவச் செய்யும் ஏற்பாடு” ஒன்று தயார் செய்து அவ்வேற்பாட்டுப்படி இந்த விவேகசிந்தாமணியையும் வெளிக்கொண்டுவரலானோம்.

இதை வெளிக்கொண்டுவரத்தணிபுமுன், பெரியோர் பலரையும் கண்டு பேசி, அவர்கள் ஆலோசனையை மேற்கொண்டு அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டோம்; அறிவுக்குறைவிடமாகிய அறிஞர் பலரிடத்தும் சென்று மேலும் கடிதமூலமாயும் அவர்களிடத்திலுள்ள அறிவைச் சனங்களுக்கு ஊட்ட இவ்வேற்பாட்டிற் கிசைத்துவிட புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். எாடெங்கு முன்ன விவேகங்களுக்கெல்லாம் விண்ணப்பம் செய்து அறிஞர் பலரொழுதும் விஷயங்களைத் தாங்கள் வாங்கி வாசிப்பதுடன் பன்னாட்பழக்கத்தின் விசையால் படிப்பிற் பிரியமற்றுக் கிடக்கும் சாமான்ய ஜனங்களுக்கும் படித்துக்காட்டி வலுவூட்டி அவர்களுக்குச் சிறுதகச் சிறுதகப் படிப்பில் பிரிய முண்டாக்கி விடக் கேட்டுக் கொண்டோம். இவ்விரு தரத்தாரிலும் மனது வேண்டுகோளுக் கிசைத்து வாக்களித்தோர் பலர். அவர்கள் வாக்கை எம்பி அவ்விரு தரத்தார்க்கும் நெவிவிருந்து அறிவிவப் பரவச்செய்யும் விஷயத்தில் அவர்களுக்குப் பணியாளாக, விருத்தழைக்கத் துணிந்து இக்காரியத்தில் இறங்கிவிட்டோம். இனி எம்மைக் கரையேற்றி விட்டாலும் அல்லது எட்டாற்றிற்கைவிட்டு வேடிக்கைபார்த்தாலும் அதனல்லவரும் பாபுண்ணியம் அவர்களதே. எம்மிட்டில் மனது கடமையைச் செய்து வரச் சிறிதும் தளரோம். மனது வேலை நிற்பதும் நிற்காததும் எம்மனோர் இச்சத் விஷயத்தில் ஒத்துவின்று எம்க்குக் கை கொடுத்துதவும் உதவிபின் அனவினதாக விருக்கும். எம்மவரில் கற்றோர் மற்றோர் எல்லாரும் இது விஷயத்தில் ஒத்து நின்று உதவிபுரிந்து அறிவைப் பரவச் செய்யச்சுத்த இருதயத்தோடுழைக்கவேண்டுமாய் இன்னொருகால் அவர்களெல்லார்க்கும் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டு, “தமிழ்ப்பாஷை” விஷயமாய் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, த. சரவண முதலுப் பின்ன யவர்கள் பி. ஏ. இயற்றிய உபநிசாசம் ஒன்றை இப்பத்திரிகைவற் பிரசுரிக்கவேண்டு அவர்கொடுத்த அனுமதிப்படிக்குக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம். - ப. -]

தமிழ்ப்பாலை *.

(ச. சாஸனமுதற்பட்ட பள்ளி: எ. இயந்திரம்)

யாதொருபாஷையாயினும் அதன் தாரதம் மியத்தை யெடுத்துரைப்பாறெருவன் அப்பா ஷையைக் கசடறக்கற்றவித்துவானு யிருத்த வவசிபமாக, இவ்விஷயத்தைப் பற்றி யான் பே சத்துணிந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ வென் னில், இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசத்தக்க வலிமை சார்ந்த வித்துவான்கள் பலரும் மௌ னமாயிருத்தலிலே யானும் பிறதேயம் புரு வோற்குச் சிறுமுழந்தையும் வழிவாட்டவது போலேயும், சந்தேகவித்துவான் விட்டிற்றவ முக்குமுந்தையுக் கைக்குவந்தவா தாள்த்தட்டி வாய்க்கு வந்தவா பாடிக்களித்தல்போலேயும் பேசத்துணிந்தே னன்றிப் பிறிதொருகாரணம் பற்றியன்றென்க.

தமிழின் சிறப்பெடுத் துணைப்பதென்? அதன் உற்பத்தியை கோக்குங்காலத்தே அதன் மகிமை யுள்ளனகை செவ்வீக்கணிபோற் றெற் றென்புலப்பட வில்லையா வெனக்கடாவுவாரு முளர். தமிழி னுற்பத்தியாதோ வெனை பண் டதரை வினவுவோமேல் அதைப்பற்றிப் பல கொள்கைக ளிருப்பதாகத் தெரியும். சந்த சமுத்திரத்தையு மோருமுத்தளவாக்கி யுள்ளவ் கையில் வைத்துப் பாளஞ்செய்தருளிய அகத் தியமகாமுனிவரா ளன்றோ தமிழியற்றப்பட்ட தென்பா ரொருசாரார். ரூபத்தமீன வேல் கொடுத்தது அமார் தம்மிடரை யடிபோடு

*[இவ்வுபநிசாயசம் சென்னைத் துறைத்தள பாட் சாலைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்வாங்கத்த தயார் செய்யப்பட்டது. அங்கு வாசித்ததை அப்படியே அவர் "சன்சர்ப்பலர் அச்சிட்டித் தரும்புடி கேட்டுக் கொண்டான் பேரில் அச்சிட்ட துணைத்தே னன்றிப் பிறிதொரு காரணம் பற்றி அச்சிட்டே னல்லன்" என்று அவர் முகவுளையிற் கூறியிருக்கிறார். அப் படி யச்சிட்ட உபநிசாயசம் பாஷையின் னோக்கி யிது, தமிழ்ப்பாஷையிருக்கும் லீலை, அதை வித்தி செய்பவென்று யிதம், தமிழ்ப் பாஷையினுள்ள இலக்கியங்கள், அவற்றைப்பற்றித் தெரிந்த கருக்க மாண விவரங்கள் ஆகிய இம்முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றி தமிழ்ப்பாஷையில் சிரத்தையுள்ள எல்லோர்க் கும் பிரதமத்தி ஆபயோகமான அறிவை யூட்டுவதா யிருப்பதால் அக்காரணம் பற்றி அதை யாவருமறிய விவேகசிந்தாமணியில் பிரசுரிக்கவேண்டும்" கொண் டோம். அதற்குசைத்தபடி அவர் பேருடன் அங்வு பநிசாயசத்தின் முக்கிய பாகங்களை இங்கே பிரசுரிச் சிசிரும்-ப-ரி.]

களைந்த சுப்பிரமணிய சுவாமியாலன்றோ தமிழியற்றப்பட்ட தென்பார் மற்றொருசாரார். திரிபுர மெரித்த விரிசுடைக் கடவுளன்றோ தமிழிற் காதிசையகொன்றறைவோ ரனேகர். ஆகவே தமிழின் மகிமை தானே புலப்படுகின் றதென மது தமிழ்ப்பண்டிதர் மனமகிழ்ந்தி ருக்கின்றனர். ஆயின் அவர் செய்தபாவமோ தமிழ் செய்த புன்னியமோ யாதோ வறிகி லென், தற்காலத்து அவர் மாற்றம் அவைக்கே ருது போகின்றது. ஆங்கிலேய பாஷை கற்று அணுவேனு மாங்கிலேயசாஸ்திரங்குளிற் பியி ரோர்க்கு அவர் கூறு கைக வினைக்கின்றது. யாதொருபாஷையாயினும், அது எவ்வளவு அற் பமாயிருந்தபோதிலும், அது ஒருவனுற் சிருஷ்டி க்கப்பட்ட தென்பதைத் தற்காலத்துக் கைக் கொள்ளார். அதுகிற, சிவபெருமானே தமி ழ்ப்பாஷையைச் சிருஷ்டித்தானே வைத்தக் கொள்வோம். அதனாற் தமிழ் பெற்ற பயன் யாதோ? தமிழ் மாத்திரம் தானு கடவுளாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது? மதுபாஷைகள் யாவ ராற் சிருஷ்டிக்கப் பட்டனவோ? அன்றித் தா மே றுனித்தனவோ? சகல பாஷைகளும் கட வுளாற் சிருஷ்டிக்கப் பட்டனவாயின், தமிழ் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என உர்த்துக் கூறுவதனால் தமிழ்பெற்ற ஊதியமென்றோ? அன்றம், தமிழ் கடவுள் பேசும்பாஷையென் பராயின் மதுபாஷைகள் கடவுட்குத் தெரியா தா? மதுபாஷைகள் பேசுவோரிடத்தக் கட வுள் பேசவேண்மோயின் தமிழிலேயா பேசுவார்? அல்லது மொழிபெயர்ப்பதற் கொ ருவரை வைத்திருக்கின்றனரா? அல்லது அவ ரவரிடத்து அவரவர் பாஷையே பேசுவாராயின் தமிழைக் கடவுள் பேசினார் என்பதனால் தமிழ்க்கென்னபயன்? அதுவுமன்றி கடவுள் லீபுறு பாஷை பேசினுரெனக் கிறிந்தவரும், அராபி பாஷை பேசினுரென் மகமதியரும் கூறில் அவர்க்கு யாது சமாதானஞ் சொல்வனோ? அவர்சொல்வது போய், யாம்சொல்வது பெம். எனப்பள்ளுறை வற்புறுத்திக் கூறுவர்போலும்.

அதுகிற, கடவுள் தமிழையியற்றினு ரென் பதற் கத்தாட்சி யாதென மது பண்டிதரை வினவுவோமேல், வடக்கே தென்கில வரையற வுணர்ந்த சிவஞான மகாமுனிவர் காஞ்சிபுரா

னத் தவ்வாறு கூறினாரன்றோ? முருக மூர்த்தி திருவருள்பெற்ற கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கத் தப்பாரானத் தவ்வாறு கழறிப்போத்தன ரன்றோ? சோமசுந்தரர் துணையுபரவும் பாஞ் சோதி மாமுனியரும் திருவினையாடற்புரானத் தவ்வாறு கூறியிருக்கின்றனரன்றோ வென்பார். அதையும் கம்பாது நெருக்கிக் கேட்போமேல் உடனே,

உடனொழியப் பாணினிக்குவந்தருளியத் துணையத்
தொடருமடைய தென்மொழியை ஈகமெனச் சொன்னதெத்
ருடனுக்கு வயிற்றுத் தோன்றென்றும்பாசொகித்
உட்காணப்பி நினைபெருமை யாகவோ கணித்தறிவர்.

இதெழுந்தக் கண்ணுலைய் முதற்கூறல் கலையப்ப
இருவெழும் கழிப்பதோர் ஈகமெனச் சொன்னதெத்
இருவெழும் கலையுமே தந்திரிது தென்னும்
இருவெழும் கலையுமே தந்திரிது தென்னும்.

கண்ணுதற்பெருங் கலையுமே ஈகமென உணர்ந்து
பண்ணுதற்பெருங் கலையுமே ஈகமென உணர்ந்து
மண்ணுதற்பெருங் கலையுமே ஈகமென உணர்ந்து
மண்ணுதற்பெருங் கலையுமே ஈகமென உணர்ந்து
தண்டித்தொழை கலையுமே ஈகமென உணர்ந்து.

என இன்னும் பல பாட்டுகளைச் சொல்லி
கமது வாயை யடக்குவர். இதனால் தமிழின்
மகிமை உருபிக்கப்பட்டதாகாது. ஆனால் வே
றெவ்விதமாகத் தான் தமிழின் சிறப்புக்கூறலா
மென்றின், என் சிற்றறிவுக் கெட்டியவா
றெருவாறு கூறுகின்றேன்.

மனிதர் தம் மனக்குறிப்பை யொருவர்க்
கொருவர் அறிவிப்பதற்கு மூன்று வழிகளுள்
என: 1, சைகை. 2, பேச்சு. 3, எழுத்து.
மனிதர் சீர் திருத்துவதற்குமுன் தம் மெண்
னங்களைச் சைகையினாலேயே யறிவித்தனர்.
தற்காலத்தும் திவார்தாய்காரினுள்ள சீர்திருத்
தாத சில சாதிகளுள் சைகையே பெரும்பா
லும் வழங்குகின்றது. சில சாதிகளிடத்தில்
பாணையிருத்தும் பேசும்பொழுது சைகைசெய்
யாவிடின் அவர் பேச்சுப் பிறர்க்குவினங்காது.
அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு சாதியார் இருட்டில்
சேசமாட்டார்கள். தம்விட்டிற் கொருவர் வத்
தல் முதல் விளக்குக் கொளுத்திப் பிறகு
தான் பேசுவார்கள். அதுவுமன்றித் தற்காலத்
திலுள்ள சீர்திருத்திய சாதிகளுள்ளும் கண்
றுத்திருத்திய பாணையிருத்தும் சைகையும்
கூட வழங்குகின்றது. காவல்முறையிற் சிறத்

தோரென்று பேசொடுத்தோர் பெரும்பாலும்
சைகையிலிப் பேசார். அவர்பேசும்பொழுது
மதரமாயுத் தெளிவாயு மிருத்த போதிலும்
அவர் கூறும்பொருள் அவர் சைகையினால் கமக்
குத் தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. எழுத்
தோ, 1. படமெழுதல், 2. பேசும் பாணையை
யெழுத்தினு லெழுதலென இருவகைப்படும்.
படமெழுதலுஞ் சீர்திருத்தாத சாதிகளிலேயே
வழங்குகின்றது. ஒருவன் வந்தானென எழுத
வேண்மொயின் ஒருமனிதன் கடப்பதுபோலெ
ழுதுவார்கள். இவ்வழக்கம் சீர் திருத்திய சாதி
களுட் பெரும்பாலு மிவாது சிறு பான்மை
கானவாம். ஒரு சண்டையைப் பற்றிப் பிர
சங்கஞ் செய்வோ ரொருவர் சண்டை செய்
வது போலெழுதப்பட்ட பொருபடத்தைக்
காட்டிப் பிரசங்கிப்பாராயின் படமெழுதலும்
சிறுபான்மை வழங்குகின்றதன்றோ? ஆயின் சீர்
திருத்தியசாதிகளுள் பெரும்பான்மையும் வ
ழங்குவது பேசலும் அதை எழுத்தால்
எழுதலுமே. ஆகவே திருத்திய பாணை
யுடைத்தா யிருத்தல் சீர்திருத்தத்திற் கண்ட
யானமாகின்றது. கம்முன்னோராகிய தமிழரும்
பல்வாயிரவருடங்கட்கு முன்னே தமிழ்ப்பர்
பாணையையுடையோராயிருத்ததாகத்தெரியவ
ருகிறது. எக்காலத்துத்தமிழ்ப்பாணையைப்பெற்
றனரோ யார்க்குத் தெரியாது. பாதகண்டத்
தின் தென்பாகத்தில் திராவிடரிருந்தனர். பா
தகண்டத்து முன்வசித்தோர் திராவிடரெவர்
தும், ஆரியர் இமயமலைகடந்துகீழியாவிருவந்த
தன்மேல் அவர்கள் வடபாகங்களைப் பிடித்துத்
கொள்ளத் திராவிடர் தெற்கே வந்தனர் என்ற
றுஞ் சொல்வார். ஆயின் அக்காலத்துத் திராவி
டர் யாதுபாணை பேசினார்களோ யாமறியேம்.
திராவிடபாணையெனத் தமிழ், தெலுங்கு, மலி
யானம், கன்னடம் முதலிய பலபாணைகட்கும்
பொதுப்பெயராயினும் ஆரியர் பெரும்பாலும்
தமிழையே திராவிடமெனக் கூறிவந்த தாகத்
தோற்றுகிறது. மற்றுச் திராவிடபாணைகளைப்
பார்க்கிலும் தமிழ்முத்தியதென்பது தின்னும்.
தற்கால திராவிடபாணைகளுக்குமுன் இவை
யாவற்றிற்கும்பொதுவான பாணையொன் றிரு
த்திருக்கலாம். அது ஆங்காங்கு திருத்திய பொ
ழுது ஒரிடத்தில் தமிழாயும், ஒரிடத்தில் தெலுங்

அய்யும், மற்றொருபுறத்திற் கன்னடமாயும் மாறு பட்டிருக்கலாம்.

அதற்கு, தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்றும் பிறந்ததென்று சொல்வோர்க்கு விடை யாதென் பிரேல், அவர் அவ்வாறுகற்கு ரியாயும் யாதென யான் வினவுவேன். சமஸ்கிருதபதங்கள் சில தமிழிலிருந்தால் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்றும் பிறந்ததாமா? தமிழ் எழுத்துகளும் சமஸ்கிருத எழுத்துகளும் சிறுபான்மைபொத்திருந்தால் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்றும் பிறந்ததாமா? இவை காரணமன்றேல் வேறுயாது காரணம் பற்றியோ? தமிழிலக்கணத்திற்கும் சமஸ்கிருத இலக்கணத்திற்கு மிருக்கும் பேதத்தைவோக்கும்போதே தமிழ்வேறு சமஸ்கிருதமேவெனத்தெற்றெனப் புலப்படுமே. இந்தியா முழுவதும் முற்காலத்து ஒரே பாஷை வழக்கி, அப்பாஷை வடபால் பாஷியாகவும், தென்பால் தமிழாகவும் திருத்தப், பாஷி பின்னுத்திருத்திச் சமஸ்கிருத மாயிற்றெனக் கூறுவோர் கொள்கை சரிபெனத்தோற்றுகின்றது. அது சமஸ்கிருதத்திற்கும் தமிழிற்கு முள்ள சம்பந்தங்களை நன்றாய்வினக்கும்; இலத்தினுக்கும் இங்கிலிஷுக்குமுள்ள சம்பந்தமே சமஸ்கிருதத்திற்கும் தமிழுக்குமுள்ளது. ஆயின் இலத்தினிலிருந்து வந்த சொற்களைக்கி இங்கிலிஷ் எழுதுவது கஷ்டமாயிருக்க சமஸ்கிருத பதமில்லாது தமிழிற் காவிய மெழுதுவது கலபமாயிருக்கின்றது. அதற்குச் சித்தாமணி, கலித்தோகை முதலிய நூல்களை யான்றவுதாரணமாக. சமஸ்கிருதத்தினால் தமிழ் மிகவுத் திருத்தியது நிக்சயமே. ஆயினுமென்? சமஸ்கிருதம் தெற்கு வருமுன்னேயே தமிழ் மிகவுத் திருத்தியிருந்ததாகத் தோற்றுகிறது. தமிழிலிருக்கும் பழைய நூல்களில் வடமொழிச்சொல் அபூர்வமாய் வருதலே யிதற்க்கத்தாட்சியாம். திராவிட பாஷைகள் சகலத்தினும் முந்தியது தமிழே. அவைகள் யாவற்றினுத் திரந்ததாம் தமிழே; ஆங்கிலேயபாஷையில் அரிவரிவாமுன் தமிழ் திருத்தியபாஷையா யிருத்ததாயின் தமிழ் பழைய பாஷையென்பதற் கத்தாட்சி வேறு வேண்டுமோ?

அதற்கு, இப்பாஷைக்குத் தமிழெனும் பெயரெவ்வாறு வந்ததெனச் சற்று விசாரிப்போம்,

திராவிடம் என்னும் வடமொழிச்சொல் தமிழ் என மீஇயிற்றென்பார் ஒருசாரார். தமிழ் என்னுமொழியே திராவிடமாயிற்றென்பார் மற்றொரு சாரார். தமிழ் என்னுமொழிக்கு இனிமையெனு மர்த்தமுண்டாகையால் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையற்றித் தமிழெனும் பெயர்வந்ததென்பார் தமிழ்ப்பஷாபி மாணிகள். “இதழ், இயிழ், உயிழ், கழிழ், கவிழ், குமிழ், சிமிழ், என முகாப்பேறு பெற்ற பதங்கள்போலத் தமிழ்என்னுஞ் சொல் பொருள் குறித்த தமிழென்னும் வினையடியார் பிறந்து, வினைமுதற்பொருண்மை உணர்த்தியவிருதிருந்தித், தனக்கிணையல்லாப்பாஷை என்னும் பொருள் பயப்பது” என்பார் மற்றொரு சாரார், தென்மொழியென்னுத் தொடர்மொழியே, தென்மொழி, தென்மொழி, தமிழ் என மீஇயற்றென்பார் போப் (Dr. Pope) துரையாவுர்கள், திராவிடம், தமிழ், என்னும் இரு சொல்லும் திராவிடம் என்னும்மொழியிலிருந்து பிறந்தன வென்ப பலவியாயங்காட்டிக் கூறுகின்றனர் கால்டுவெல். பாதிரியார் (Rev. Caldwell). * இவற்றுட் பின்னைய விரண்டிலொன்றே சரிமாயிருக்க வேண்டுமென என் சிற்றறிவுக்குத் தோற்றுகின்றது. - ஐக்கிய யாதுகாண்மப்பற்றியோ தமிழ் எனும் பெயருடைய இப்பாஷை, திராவிடபாஷைகளி லொன்றாயும், மற்றைய திராவிடபாஷைகள் யாவற்றிற்கு முந்தியதாயும், அவற்றிற் சிறந்ததாயும், சமஸ்கிருதத்திற்குக் கீழ்ப்படியாததாயும், பல்லாயிர வருடங்களாகத் தென்னிந்தியாவில் வழங்கி வருகின்றது. தற்காலத்து இந்தியாவில் ‘குளகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்’ எனு கான்கெல்லையுள்ளும், சழ்தெயத்தவடக்குமாகானம், சிறுக்கு மாகானங்களில் முக்கியமாயும், மற்றைய மாகானங்களிற் சிறுபான்மையும், இரங்கன், பிழங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களினும், ஆபிரிக்கா கண்டத்தின் தென் முனையினும்

* சென்னைத் துரைத்தன பாடசாலைச் சமஸ்கிருதாசிரியர் அப்பர்ட் (Dr. Oppert) துரையாவுர்கள் இந்தியாவில் முற்காலத்து மன்னர் எனுஞ் சாதியாரிருத்தனொன்றும், அவர் பாஷைக்கு மன்னபாஷையென்று பெயரொன்றும், அப்பெயர் திருப்பென்னு மடைசேர்த்து திருமுள்ள என்று வழங்கியிருக்க வேண்டுமென்றும், திருமுள்ள எனும் பதத்திலிருத்தே திராவிடம், திராவிடம், தமிழ் எனும் மூன்று மொழிகளும் பிறந்தனவென்றும் கூறுகின்றனர்.

வழங்குகின்றது. ஏறக்குறைய நூற்றுநூற்றைத்து இலட்சம் சூண்களினூடு பேசப்படுகிறது. ஏறக்குறைய ஐம்பத்தெண்ணூற்றைத்து நூறு சொற்களையுடையதாக விருக்கின்றது. இதுவே தமிழாகிய கம்புடைய சுயபாஷை. இதை நோக்குங்காலத்து 'அம்ம! இதன் பெருமைக்கு வேறு அச்சாட்சியும் வேண்டுமா' எனத் தோற்றுகின்றது. ஆயினும் ஒரு விசேஷ நீட்டி இதுபெரிதோ சிந்திதோவென்பது வினாவற்புதுமானகையானும், ஒர் ஆயுதம் தரும்பக்கா தென்பது அது செய்யுட்தொழில் நோக்கி யாகலானும், தமிழின் பெருமையை நிலைநிறுத்த இன்னுஞ்சிறு விசாரிப்போம்.

ஒருவன் தன் மனக்குறிப்பை மற்றோர்க்கறிவிப்பதற்குப் பாஷை முக்கியகருவியாகின்றது. ஆகவே கமது மனக்குறிப்பை மற்றோர்க்கு எப்பாணையிற் கலபமாயும், தெளிவாயும், மதராமாயும், பலவிதமாக வற்புறுத்திக் கூறமுடியுமோ அப்பாணையே மிகவுஞ் சிறந்த பாஷையென்றுரைக்கவேண்டும். ஆங்கிலேய பாஷையைத் தமிழ்ப்பாஷையை மொத்த ரேக் குங்காலத்து இரண்டிற்குமுள்ள தாரதம்மியங்கரதலாமலகம் போல் தெள்ளிதிற்புலப்படுகின்றது.

ஆங்கிலேயபாஷையிற் கலபமாகச் சொல்லக்கூடிய தொன்றைத் தமிழிற்குறுவது மிகவும் வருத்தமாயிருக்கின்றது. ஆயின் அதைக்கொண்டியாம் தமிழ் எளிதாயினாலெனக் கூறத்தகாது. கமக்கோ தமிழ்ப்பாஷை கமது சொந்தப்பாஷையாயிருந்தபோதிலும் கன்றாகத் தெரியாது. அகேக் மாணவர்க்கு ஆங்கிலேயபாஷை தெரிந்தனவேனுந்தமிழ்தெரியாது. அது சிலர்தமிழிற் பேசுவோர்க்கு இங்கிலீஷில் விடையளிப்பதிருந்தும், தமிழ்பேசும்பொழுதும் ஆங்கிலேய மொழிக்கேக் கணக்கின்றிக் கலப்பதிருந்தும் கானலாம். அவர்கள் வாசித்த தமிழ் ஆண்டாண்டு சர்வகலாசாலைப் பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்திய பாகங்களே. அவர்களறிந்த தமிழ்ப் சொற்களும் அப்பாக்கங்களிற் காணப்பட்டவைகளே. ஆகையினால் ஒரு விஷயத்தைத் தமிழிற் கூற முடியாதெனல் அறிபாமை

யாகும். தற்காலத்து கமக்குள்ள அறிவுடன் சொல்லமுடியாத ஒருவிஷயம் இன்னுஞ் சில தூல்களைப் பார்த்தபிறகு கலபமாகச் சொல்ல முடியலாம். தமிழினுள்ள தூல்கள் யாவற்றையுத் தவறாது கற்றுணர்ந்தோரே இவ்விஷயத்தைச்சொல்ல முடியாதென உறுதிப்பாக்கூறலாம். ஆங்கிலேய பாஷையின் நிலைமையைப் பார்த்தப் பிறகு தமிழைப்பார்த்தால் ரூரியனைப்பார்த்தப் பின் சந்திரனைப் பார்ப்பது போலாம். ரூரியனுடைய பிரகாசத்தினாலே ரூரியனைப் பார்த்தவுடன் கண்பொறித் தட்டி மற் றொரு பொருளுஞ் சிறிது நேரம் தெரியாதது போலவே ஆங்கிலேய பாஷையைப் பார்த்தவுடன் அதன் பிரகாசத்தினால் கமது கண் மறைந்து தமிழின் ஒளி தெரியாது போகவுட்கூடும். ஆயினு மிங்கிலீஷுளவு தமிழ் சிறந்ததெனக் கற்றறியா மூடருஞ் சொல்லார்.

மன்னுலகத்து மார்தரும் மற்றை சில செத்துக்களும் பிறந்து வளர்த்து முதியோராவது போலவே பாஷையும் பிறந்துவளர்த்து முதிர்கின்றது. எச்சாதியார் சீர்திருத்தி யிருக்கின்றனரோ அவரது பாஷையும் திருத்தியிருக்கும், எப்பாணை திருத்தி யிருக்கின்றதோ அப்பாணை பேசுவோருத் திருத்தமுடையோ ரென்பதற்கையமில்லை. ஆங்கிலேயர்க்கும் தமிழர்க்கும் எவ்வளவு பேத மிருக்கின்றதோ அவ்வளவு பேதம் ஆங்கிலேய பாஷைக்குத் தமிழ்ப்பாஷைக்கு மிருக்கின்றது. ஆயிரவருஷகாலமாக ஆங்கிலேயர் எப்படி காளுக்குள்ள திருத்திக்கொண்டு வருகின்றனரோ அப்படியே அவர் பாஷையு மபிவித்தியாகிக்கொண்டு வருகின்றது. தமிழுத்தமிழர் சீர்திருத்தியகாலத்துத் திருத்தி, அவர் பின்வாங்கத் தானும் பின்வாங்கி, அவருறங்கத் தானு முறங்கியது. ஆகவே தற்காலத்து இங்கிலீஷுக்குத் தமிழுக்கும் அளவிறத்த பேத முண்டாதற்கிடமாயிற்று. கம்மனோர் விழித்தெழுந்து மறுபாஷைகளைக் கற்றுத் தமிழைத் திருத்துவரோல் தமிழுஞ் சிலவருடத்தில் மிகவுந்திருத்தமன்றோ! ஆங்கிலேய பாஷையுளவு சிறப்புடைத்தாக வருதற்குத் தடைதானென்றோ!

இது காறும் தமிழ்ப்பாஷையைப்பற்றிப்பேசினோம்; இனிமேல் தமிழ்ப்பாஷையி லிருக்கும்

* உள்ளங்கைவெள்ளிக்கனி (சுர + தலம் + குமலகம்).
† மாணக்கர்.

இலக்கியங்கள் யாவை அவற்றின் குணஞ்ஞய்
உன் யாவையெனச் சிந்திதுவிரிப்போம்.

(இன்னும்உரும்.)

சரீரப்பயிற்சி.

(3. ௪. பட்டதாரி ஒருன் ஒருநகை.)

சரீரத்தை இகழ்த்து, அதைப் பலவிதவருத்
தங்களுக்கும் உள்ளாக்கினால், ஆத்தமாவின்
நிலையை விருத்திசெய்து சுவர்க்கத்தை அடை
யலாமென்ற எண்ணம், கம்மவர்களுக்குள் உள்ள
தப்பெண்ணங்காரில் ஒன்று. இவ்வெண்ணத்
தால் விளைந்த நியுகுள் பலவற்றையும் காம்
இப்பொழுது அனுபவிக்கிறோம். முதலில்,
இதைத் தப்பெண்ணம் என்று சொன்னதற்
குக்காரணம் கூறவேண்டுமே. “சுவர் இருந்
தால்தான் சித்திரம் எழுதலாம்” என்றபழ
மொழி யாவருக்கும் தெரிந்தது தான். ஆனால்
அதன் பொருள் முழுவதையும் சிந்திதான்
ஆராய்க்கு பார்த்திருப்பார்கள். கம்முடைய
விஷயத்தை ஒட்டிப்பார்க்கின், சுவர் சரீரமாக
வும், சித்திரம் ஆத்தமாவாகவும், விளங்கும்.
இதென்னபுதுமை! சரீரத்தை ஆத்தமாவிலும்
சிறப்பித்துக்கூறி, அதை இன்றியமையாத சுவ
ராகவும், ஆத்தமாவை உபகருமாவிய சித்திர
மாகவும் கூறுகின்றீரே என்று சிலர் அபிஷேபித்
தலாம். அப்படியன்று; சரீரமானது மனிதர்
களாகிய கைக்கும், யானைமுதல் பூக்களையுந்
பிணால் கோக்கினும் அறிதற்புலப்படுமே பிராணி
களினுள் அநேக கோடி ஜீவஜீவத்தங்களுக்கும்
பொதுவாயிருக்கிறது. ஆத்தமாவோ, அப்படி
புன்று; கீழ்ப்பட்ட பிராணிகளுக்கு, கைக்
கன்னதைப்போன்ற ஆத்தமா இருப்பதாக
மேயுவதற்கு இடமில்லை; சித்திரம் இல்லாச்
சுவர்க்கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஆதாரமாகிய
சுவரில்லாச் சித்திரம் கண்டதில்லை; ஆகவே இல்
தான் சரீரத்தைச் சுவருக்கும், ஆத்தமாவைச்
சித்திரத்தக்கும் உவமித்துக் கூறினோம். இத்
னால்சரீரம் ஆத்தமாவிலும் சிறக்கின்றது கிளை
க்கவேண்டாம்; கீழ்ப்பிராணிகளுக்கு அப்படி
யிருக்கலாம். கிடைத்ததற்கு அரிய மாவிடஜன்
மத்தையடைத்த கைக்கு அப்படியின்று. இரண்
டையும் ஒரு பன்றியிற் பூட்டப்பட்ட இரண்டு

எருதுகளுக்குச் சமமானாய்ச் கூறலாம். ஓர்
எருதினால் மரத்திரம் அப்பண்டி ஓடாது. அது
போலவேசரீரத்தை முற்றிலும் இகழ்த்துஆத்த
ம்விருத்தியை மரத்திரம் தேவேதினால் கம்மு
டைய காரியம் சித்தியாகாது. இரண்டையும்
காம்உடைத்தாயிருக்கிறபடியால், இரண்டையும்
சமமாகப்பாவித்து, விருத்திசெய்ய வேண்டும்.
ஆதலினால் சரீரத்தை இகழ்த்துவருத்தி, ஆத்த
மாவையாத்திரம்விருத்திசெய்வது கம்முடைய
புத்திக்கு அழகன்று.

காம் தப்பு என்று காட்டிய இவ்வெண்ணத்
தால் விளைந்திருக்கிற தீங்குகளைப்பற்றிக்கொள்
சும் பேசுவோம். இத்தொத்தவர் ஒருவரை
யும் ஐரோப்பியர் ஒருவரையும் பார்த்துப்பொ
ழுது சரீரபேதம் என்கு விளங்குகின்றது.
பெரும்பான்மையும் ஐரோப்பியர்கள் கம்மவ
ரைப் பார்க்கினும் உயர்த்தவர்களாயும், அகன்ற
மார்புள்ளவர்களாயும்; அத்தகுத்தக்க அலா
யங்களுள்ளவர்களாய் மிருப்பதாகேட்ட, கம்
மவர்கள் ‘உலரி சிந்தியிலும் மலைபப் பெயர்
த்துவிடும்’ என்று சொல்வதற்கு இடமின்றி,
மிருத்த சரீரபேதம் உள்ளவர்களாய் மிருக்கிறுந்
கள். காம் மரத்திரம் இலாயித்தி ஒடுக்கிச்
கருங்கிப்போன பூனைகம்போ விருப்பதற்கு,
இது தவிர்த்துள்ள காரணங்களைப்பற்றி சுவகா
சத்திற் பேசுவோம். இவ்வெண்ணத்தினாலுண்
டாகும்உடைக்கை ஒருமுக்கியகாரணம் என்பதற்
குச்சத்தேகமில்லை. இதனால் காம் கெடுவதுடன்
தி, அவரைபோட்டால் துவரைமுளையா என்ற
பழமொழிப்படி கம்முடையபிண்ணங்களும் பூனை
க்குட்டிகளாய் மிருக்கிறுக்கனே தவிர புலிக்குட்
டிகளாகிறதில்லை. சரீரபலம் அரிதாயிருப்பதால்
மன தைரியமும் அரிதாகவே மிருக்கிறது. சரீ
ரப்பாடுபட்டுச் சம்பாதித்துச் சாப்பிடுவது
மேற்சாதிதலில் அருமருத்தபோ விருக்கின்
றது. எனதுகன் சத்திரங்கனிலும், மடங்கனிலு
மாவது சாப்பிடுகிறார்கள். வேறுவிதமாய்ப்
பிச்சைபெரித்தாவது பிழைக்கிறார்கள்; சரீரப்
பாடுபெறதினில்.

“இரத்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிப்பரந்து
கெடுக வுலகெயற்றி யான்”¹ என்றார் கையனாரும்.

* (இதன் பொருள்.) “இவ்வுலகைப் படைத்த
வன், இதன்னை வாழ்க்கைக்கு முயன்று உயிர்வாழ்
ததெய்தி, இரத்தம் உயிரை வாழ்க்கை கெட்டது. விதித்
தாலுள்ள, அக்கொடியோன் தானும் அவரைப்
போன்று எங்கும் அடிமத்த கெடுகாது”² பரிமே
லழகர்.

இப்படி மானத்தைவிட்டுப் பிச்சை யெடுப்பதிலும் சரீரமுயற்சி இழிவானதென்று என்னுவது ஏனோ தெரியவில்லை. சரீரத்துக்குப் பலத்தை அளித்த, வாழ்நாட்களைப்பெருக்கி, ஊண் உடை முதலியவற்றிற்கு வேண்டிய பொருளையும் கொடுக்கக்கூடிய சரீர முயற்சிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றனவே. உதாரணமாக, தோட்டங்களிலுல் வரும் பலனை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். எம்முடைய உணவுக்கு வேண்டிய காய்கனிகளையும், ஊன் சமைப்பதற்கு வேண்டிய விறகுகளையும், கோடைகாலங்களில் குளிர்ந்த கிழியையும், விற்பு முதலாக்கக்கூடிய பல பொருள்களையும் கொடுக்கின்றன. அப்படியிருக்க, இவ்வளவு செய்யக்கூடிய ஒரு தோட்டத்திற் பாடுபட்டுச் சுதமாய் ஒருவரை யெதிர்பாராமல் வாழ்வதை விட்டு விட்டு, தோட்டங்களி லுண்டாகும் காய்கனி முதலியவற்றை விலைக்குவாங்கி ஊண்கழிக்கும் தனவான்கள் வீடுகள்தோறும் காய்போல் திரிந்து பற்காட்டிப் பற்காட்டிப் பிழைப்பது ஏனோ வேலை செய்வது இழிவென்ற எண்ணம் என்றைக்கு அழியுமோ? அதுஒழித்தாலன்றோ அதுதலு விளையும் தீவ்ருகன் நீங்கும்.

சரீர முயற்சி அவசியம்; சரீரவிரூத்திக்கு முயற்சி அவசியமானது. ஒருவன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தன் சரீரத்துக்குத் தகுந்த வேலைகளைக் கொடுத்த அவ்வேலைகளால் உண்டாகும் ஷ்டடங்களுக்கு ஈடாகப் போதுமான உணவை யளித்துத் தன் சரீரத்தைப்போஷிக்கிறானோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு அவன் தேகம் பலத்தையும், திடத்தையும் பெறும் என்பது யாவரும் தெரிந்திருக்கவேண்டிய விஷயம். இப்பொழுது நாம் பேசுவது சரீரமுயற்சிக் கடுத்த உழவுமுதலிய தொழில்களைச் செய்து பிழைக்கும் கீழ்சாதிகளைப்பற்றிய யன்று. கீழ்சாதிகளுக்குச் சரீர முயற்சியிருந்தும் சரீர பலம் அதிகமாக இல்லையே என்று கேட்கலாம். கீழ்சாதிகளைச் சேர்ந்த அநேகர்கள் மிக்க சரீர பலம் உன்னவர்களாய்த்தா னிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுடைய பலக்குறைவுக்குக் காரணமென்னவெனின், ஊன்பொருட்டு அவசியமாய் அவர் செய்யவேண்டியதா யிருக்கும் வேலைகளால் நேரிடும் சரீர ஷ்டடங்களுக்கு

ஈடான உலவு அவர்களுக்கில்லை. அவர்களுடைய ஏழ்மையே பலக்குறைவுக்குக்காரணம். அப்படியிருந்தும் மேல்சாதிகளில் தனவான்களாயிருந்துகொண்டு உண்பதும் உறங்குவதமே உயிர்வாழ்க்கையின் பண்பென கின்னரன் கழிக்கும் பருத்த தொத்திப் பண்டாங்களைப் பார்த்திலும் அவர்களுக்குப் பலம் அதிகமாயிருக்கிறதென்பது உள்ளங்கைகெழிக்கனிபோல் விளங்கும். நாம் பேசுவது ஆகாரத்துக்காக வேலை செய்ய வேண்டியது அவசியமா யில்லாதவர்களைப் பற்றித் தான். அவர்கள் கோழிக்கவேண்டிய தில்லை. அவர்களுடைய கண்மைக் காகத்தான் சொல்லுகிறோம். ஆயுள் விருத்தியைத் தீமையென்று கிணையாரென்பது தின்னம். நாம் சொல்வதெல்லாம் அவர்களுடைய ஆயுள் விருத்தியின் பொருட்டேம், அவர்கள் உயிரோடிருக்கும்மட்டேம் கோவிலிச் சுகமாய் வாழும்பொருட்டுத்தான். அவர்கள் அந்நனம் வாழ்வதற்குச் சரீரமுயற்சி அவசியமானது. ஆனால் சரீரமுயற்சி யின்விமையாத ஏழைசனங்கள் செய்யும் தொழில்களைச் செய்வது தங்களுக்கு இழிவென்று சில தனவான்கள் கினைக்கலாம். அவர்களுக்குத் தக்க சரீர முயற்சிகளைப்பற்றி அடுத்தமுறை பேசுவோம்.

கிருஷிகம்.

பஞ்சதண்டாவதேன்?

(யோகாய வித்வா சாஸ்திர சுந்தரதேவீ 99வ் எழுத்தென.)

சிலகாலமாகக் கஞ்சம், கடப்பை, செங்குட்டி, வடஆற்காடுமுதலிய அநேக ஜில்லாக்களில் அடிக்கடி யுண்டாகும் பஞ்சங்களைப்பற்றி எல்லாருக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் ஆழ்ந்து சித்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் இப்படி யடிக்கடி யுண்டாகும் பஞ்சத்தை விவர்த்திப்ப தெவ்விதமென கினைத்திருக்க வேண்டும். பஞ்சத்தினுண்டாகும் பரிதாப நிலைமையைப்பற்றி கினைக்குத் தோறும் எமது வாயிற் பகிர் படுரென்று பற்றியெயி்கின்றது. ஐயோ! எத்தனையோ குழுகள் சாப்பாட்டுக்கு வகையின்றிச் சாகிறதைப் பார்க்கிறோம். கிருஷிகருக்குக் கண்ணுக்குக் கண்ணாயிருக்கும் உழவுகாளைகளைக் காப்பாற்ற வகையின்றியும், தங்

களுக்குப் போஷணைக்காக வேண்டியும், குறைந்த விலைக்கு விற்பனைப் போவோர்கள். விதைக்காக வைத்திருக்கும் தானியத்தையும் விற்பனைதற்காக சாத்தியாக விற்பனை அரைகுறையாக வாவுதிர்ப்பப் பிரயாசைப்படுகிறார்கள். இவ்வளவோடு போன்ற போதாதா? இருக்கிறவிட்டையும் விற்பனை விட்டு, மிகுந்திருக்கும் பாண்டசட்டிகளைக் கட்டித் தலைமேல் தூக்கிக்கொண்டு கூலிவேலை செய்து பிழைக்கக் கூடிய விடங்களுக்குப் போவதையும் எம் கண்டிருக்கிறோம். இராஜாங்கத்தாருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பகுதிப்பணம் கட்டவகையற்றுப் போவதால் சிவசமயம் அங்கிலங்கையவர்கள் வந்தவிடங்கு ஏலம்போட்டு விடுவதால், பஞ்சவிவர்த்தியான பின் குடிகள் தம் தம் கிராமங்களுக்குத் திரும்பிப்போம்போது அவர்கள் சிலங்களை அயலார் ஆட்சி செய்கிறதைப்பார்த்து, பழைய பிழைப்புக்கும் வழியின்றிப் பரதவிக்கின்றார்கள். ஒரு பகுதியோர் இப்படியிருக்க, மற்றொரு பகுதியோர் அனேகவருஷங்களாக அன்னத்தவேஷமென்றும், வியாதிபால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் போல் மிக மெலிந்த எலும்புத் தோலுமாய்க் காணப்படுகிறார்கள். வேலைசெய்யவும் சக்தியற்று, உணவுக்கும் வழியற்று, ஒரிடத்திற்கு விடத்தையே இறந்துபோவதைக் காணும் எவர் தான் பரிதாபப் படமாட்டார்கள்! இப்பரிதாபத்தைப் பற்றி எழுதப் புகுந்தால் விரியும்; என்றாலும் பஞ்சத்தினுண்டாகும் பலவகைக் கேடுகளை எம்மவர் மனதிற்குப் பதிக்க வேண்டும்.

இப்படி யடிக்கடி யுண்டாகும் பஞ்சத்தைத் தடுத்திருக்கக் கூடியதாய் விற்பனையிலிருந்துதான் என்னசெய்தால் இப்பஞ்சங்களை நீவர்த்திக்கலாம்? அகியாய அரசர்களின் ஆளுகை தவிர்த்து, உலகப்பிரித்தமாய் தம் துரைகளென்று வழங்குவரும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் ஆரியவர்த்த மென்றும் இப் பரதகண்டம் வந்தும் வெகுகாலமாயிற்று, ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்துக்கும், ஒருவிரிந்து மற்றொரு ஊருக்கும் போகத்தகுந்த பாதைகளென்றும் எமதேயமே யில்லாதிருந்த விடத்தில், எங்கேபார்த்தாலும் புனைவண்டிப் பாதைகளும், படகுகள் பாய் விரித்தோடக் கூடிய

பல கால்வாய்களும் முண்டாசுருக்கின்றன. தூர தேசங்களுக்குப்போய் வருவது பிரம்மப் பிரயத்தனமாய் இருந்தது போய், இப்போது ஒரு சிக்கிரத்தில் சுலபமாய் முடியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கிருஷ்ணர் விளைவிக்கும் தானியங்களின் விலையும் அதிகப்பட்டிருக்கின்றது. தரிசாய்க்கிடந்த அனேக கரம்பு சிலங்களிப்போது பரிசேய்யப் படுகின்றன. இப்படி யெல்லாமிருந்தும் இத்தேசத்தி லுண்டாகும் பஞ்சத்தொலைவு வழியில்லையே! சென்ற இருபது வருஷங்களாய் வருஷத்தவருமல், ஒரு ஜில்லா தப்பினாலும் மற்றொரு ஜில்லாவிலாவது பஞ்சமுண்டாயிற்றென்று கேட்காமலிருக்க விடையே. இனியென்ன சொல்லலாம்? எக்காரணத்தால் பஞ்சமுண்டாகின்றது?

முதல், பஞ்சமென்றாலென்னவென்று பார்ப்போம். சிலங்களின் விலையுக்க குறைத்தும், சில விடங்களில் நிய்த்தபோய் மிருப்பதால், ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் அவசியமாய் வேண்டிய உணவுகூடக் கிடையாம னிருப்பது பஞ்சம். இப்படியாவது எதனால்? எமது கிருஷ்ணரின் தப்பிதமோ? அல்லது தெய்வத்தினமோ? எமது விதிப்பயனோ? எது?

ஏறக்குறைய மூவாயிர வருடங்களாய் காரிகை மடைத்திருக்கும் எமது முன்னோர்கள் செய்த வந்த காரியங்களாலுண்டான அனுபேகத்தை யடைத்திருக்கிறோம். இன்னமாதம் இன்னதேதியில் இன்னபயிர் இன்னஇன்ன சிலத்தில் விதைக்க வேண்டுமென எமது கிருஷ்ணருக்குத் தெரியும்; மனது பணித்த வுடன் உழவு வேலைசெய்து விதைப்பதும் பஞ்சத்த வேண்டுமென்தம் தெரியும். பயிர்களுக்கு வேலி போடுவது லுண்டாகும் பிரயோஜனத்தை என்கிறத் திருக்கின்றார்கள். சில வகைகளில் ஒவ்வொன்றின் விசேஷத்தையும் பற்றிப் பேசுவார்கள். ஆறுஉழுவது என்மையெனச் சொல்லுவார்கள். சில சிலங்களில் ஆறுஉழுவது பிரசுரென்று அனுபவ பூர்வமாய் அறிந்திருக்கிறார்கள். "ஆறுகளில் தாதுழவு உருவதைப்பார்க்கிலும், தாதுகளில் ஆறுழவு உருவது மேல்" என்னு மிதுபோன்ற அலெகம் விதிகளைப் பழமொழிகளாகச் சிறுவர்களும் பேசி வருகின்றார்கள். இப்படியிருந்தும், அவர்களுக்குத் தெரிந்த

பல காரியங்களை அனுபவத்தில் அனுஷ்டா
னத்துக்குக் கொள்வோர் கூடாமல் தடை
செய்யும் காரியங்கள் அனைக மிருக்கின்றன.
நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்குத் தக்க கருவிக
வில்லாமை யென்று; மூட்பக்தி மூடவராக்
கியம் மற்றொன்று; திரவியமில்லாமையும், வட்
டிக்குக் கடன்கொடுக்கும் செட்டிகளின் தோர்
தரவுமாகிய இவைகளும் கூட்ச்சேர்த்து கொள்
ளுகின்றன. மழை பின்மையா னுண்டாகும்
கெடுதியோ எவ்வாறுக்குத் தெரிந்தே யிருக்கி
றது. காலகடுக்கத் குறைவினால் பஞ்சமூண்
டாவதாக விரந்தாலும், அப்படி மழைகளுள்
டாகாமல் கின்று போவதற்கும் காரணங்க
ளுண்டு. அவைகளையும், பஞ்ச சிவர்த்திக்காக
காம் செய்யவேண்டிய பற்பல காரியங்களையும்
அடுத்தசஞ்சிகைகிற் கவனிப்போம்.

சரித்திரம்.

(ஒருவர் எழுதியது)

தற்காலத்தில் கமதுபிள்ளைகள் பாடசாலை
களில் வாசிக்கும் பாடங்களைவென்னவென்று
காம் கவனிப்போமானால் கணிதம் பூயிசாஸ்தி
ரம் தர்க்கம் வானசாஸ்திரமென்னும் பற்பல
பாடங்களுடன் சரித்திரமும் ஒரு பாடமாகச்
சொல்லுவார்கள். ஒன்றுமறிபாத சாதாரண
ஜனங்களுக்குச் சரித்திர மென்றால் சாதாரண
கதையென்று அர்த்தமாகும்; மற்றம்சிலருக்கு
யாதோஒருவரைப்பற்றியும், அவர் பிறப்புவுரை
ப்பு முதலிய காரியங்களைப்பற்றியும் சொல்லி
வரும் பாடமென்ப பொருள்படும். ஆனால், சரி
த்திரமென்றால்வெளி! அது ஒருவர்மனநிலைச்
தபிரகாரம் எழுதிவைத்த கட்டுக்கதையுமல்ல;
ஒருமனுஷனைப்பற்றி மட்டும் பேசும் ஜீவியச
ரிதமுமல்ல, ஆனால் என்னவெனினிலோ ஒருதே
சத்தைப்பற்றியும், அதன்நிலப்பாவங்கு, பட்டி
னங்கள், கிராமங்கள் இவைகளின் நிலைமை,
இவைகளில்வசிக்கும் ஜனங்களின் தன்மை, அவ
ர்களின் பற்பல ஜீவனத்தொழில்கள், இராஜா
ங்கத்திற்சீர், உத்தியோகஸ்தரின் செயல்கள்,
தேசத்தின் வர்த்தகவேர்மை, பற்பல அரசரின்
சித்தப்பு, அபுல்தேசத்தரசருடன் செய்யும் யுத்
தம், ஜனங்களின் கல்வித்தரம் முதலிய பற்பல

முக்கியவிஷயங்களைத் திரட்டிச் சேர்த்திருக்
கும் நூலென்ச் சொல்லலாம்.

இப்படிப்பட்ட பாடத்தைப் படித்ததனால்
படனென்ன? இன்னகாலத்தில் இன்னதேசத்
தை இவ்வூர் இவ்விதமாய் அரசாண்டார். அத்
தேசத்தின்குடிகள் இவ்விதமா யிருந்தார்கள்;
என்று காம் வாசிப்பது சோப்போக்குக்கு வே
றுவழியில்லாமலோ? அல்லது, ஒன்று இரண்டு
மூன்று முதலிய எண்ணிறத்த எத்தனையோ
விஷயங்களை எம்வாசித்து கம்புன்னிற்பதித்து
வருவதால் புத்தி விசாலித்து ஞாபகசக்தி வீர
வர அதிகமாகும் என்பதற்கோ? கமதுதேசத்
தாரும், கைத்தொழிலும், வர்த்தகமும், அரச
ரின் தாரதாரமும் இவ்வாறிருக்கின்றது; அயல்
தேசத்தின் காரியாதிகள் எப்படி யிருக்கின்
றனவென்று அறியவேண்டும் என்னும் விண்
விரும்பத்தின் மிகுதி யாலோ? மற்றதெனது?
யோசிக்க வேண்டும்.

இவைமொன்றும்ல்ல; கமதுஜன்மத்தின் பல
ன்விண்ணுப்போகாமல்பிறருக்குப்பிரயோஜனப்
படும்படி காம் கட்டுக்கொள்ளவேண்டிய வித
மெதுவென்று மேக்குக்கற்பிப்பது சரித்திரம்.
சரித்திரபுல்தகத்தில் எழுதியிருக்கும் ஒவ்வொ
ருகாரியமும் கமது ஜீவகல்பத்தின் எப்போதா
வது கமக்குப் பிரயோசனப்படாய் போகாது.
எப்படியெனில், தீப்புக்தான் என்பவரின் பூர்
வன்திதியென்ன? அவரது பெற்றோர்கள்யாவர்!
அவருன்னதபதயிடத்த மாரக்கமெது? என்
வாசித்தறிவு மொவ்வொருவரும், ஏழையாயிரு
த்த யாரானாலும் ஒருவன் தன்முயற்சியால் உய
ராத ஸ்தானத்துக்கு வரக்கூடும் என்றறித்து,
அப்படி தானுடக்கப் பிரயாசப்படுவானென்
பதில் சந்தேகமில்லை. கொலைபாதகஞ்செய்யத்
கொஞ்சமெனும்அஞ்சாமல் குடிகளைச்சஞ்சலப்
படுத்தும் கொடுக்கோலாசரின் காரியாதிகளை
வாசிப்பவர்களுக்கு ஜனங்களின்மேல் தயான
குளமும், கெட்ட அரசரின் மேல் வெறுப்பு
முண்டாவது சகஜம். தாங்கள் அவ்வரசரைப்
போல்கெடுதெய்யாமல்வெண்மையே செய்யவும்
முயலுவார்கள். இதிருக்க, தைரியசாலிகளால்
கடத்தப்படும் வீரவைராக்கியச் செய்கைகளை
எம்வாசிக்கையில் கமக்குத்தெரியாமல் காம்
தைரியசாலிகளாவோம். பரோபகாரிகளாயிரு

தே, பற்பலரின் சமாசாரம் நமக்கெட்டுமானால்
காரும் அப்படியே பரோபகாரம்செய்ய விருப்
பமடைகிறோம். ஒருதேசத்தின் கைத்தொழி
லும் வர்த்தகமும் இப்படிப்பட்டதென்று காம
நித்தால். நமதேசத்தின் காரியாதிகளை விர்த்தி
செய்துக்கொள்ளத் தகுந்த சாதனமாகவுரிருந்
தும், இதுவன்றி ஒருதேசத்தார் முதலில் எப்
படியிருந்தார்கள்? அவர்கள் வரவர எப்படி விர்
த்தியடைந்து கௌமமாய் ஜீவித்தார்கள்? யன்
லும்விஷயங்களை காம் விடாது கவனிப்போமா
னால் காம் விர்த்தியடையும்பொருட்டுச் செய்ய
வேண்டிய காரியங்களை என்னவென்று தெளி
வாய்வினங்கும். இவ்விதமாகவே ஒரு தேசத்
தின் சரித்திரத்தை என்றும் அறிந்து கொண்ட
ஒருவருக்குண்டாகும் விசேஷவிர்த்தி இவ்வள
வென்று சொல்லமுடியாது. இதனால் ஒருவர்
அவசியமாய்ப் படிக்கவேண்டிய பலசான்றிற்
களில் சரித்திரம் முக்கியமானது. அறிதும்
ஒருவரின் சுயதேசத்தின் சரித்திரமோ, வெகு
முக்கியம். நமது ஸ்திதியை முன்னமே நன்றி
யறிந்துகொண்டு அப்பால் நமக்கும் பிறர்க்கு
முள்ள பேதாபேதங்களின்னதெனத் தெரிந்து,
நமது மேன்மைகளைப்பற்றி ஆனந்தங்கொள்ள
வும், நமது தாழ்மைகளையும் குற்றங்களையும்
அறிந்து மனங்குன்றி க்மமைச் சீர்படுத்திக்கொ
ள்ளவும் கூடும். ஆகையால், முதல்முதல் காம்
வாசிக்கவேண்டியது இந்ததேசச் சரித்திரம்.
பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிக்கும் மாணாக்கருக்கு
மட்டும் சரித்திரம் வாசிப்பது அவசியமெனச்
சிலர் எண்ணக்கூடும். என்றாலும் அதுதப்பிப்
பிராயம். விசேஷ கல்வியறிவில்லாத தவர்களுங்
கூடத் தங்கள் காரியாதிகளைச் சீர்படுத்திக்கொள்
வதற்குச் சாதனமாயிருக்கும்சரித்திரத்தைஎல்
வாரும் வாசியாதிருக்கலாமா? எல்லாரும். வா
சிக்கவேண்டும். இதன்பொருட்டு இத்தேசச்
சரித்திரத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் இப்பத்
திரிகையில் பிரசுரித்துவருவோம்.

இகபர சுகம்.

இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லா மதவாதிகளும்
ஓர் பகுதியோர் இகசுகத்தைப் போற்றியும்,
மற்றோர் பகுதியோர் பரசுகத்தைப் போற்றி

யும் வருகிறார்கள். எப்படியெனில், ஒருவருப்
பார் "சாமியவுலகத்தில், உண்பது, காண்பது,
கேட்பது, முசருவது, ஸ்பரிசிப்பது ஆகிய இச்
செய்கைகளால் வடையும் சுதந்தைத்தனம் வே
றென்ன சுதந்தைக்கண்டோம்" என்கிறார்கள்.
மற்றொருவருப்பார் "சீசீ, இதென்ன சுகம்?
இதெல்லாம் நிற்பின்பம்; பேரின்பம் என்பது
வேறேயிருக்கிறது. அதையடையமுயலவேண்
டும். நிற்பின்பத்தில் சுதந்தம் மனதைச் செலுத்
தாமல் பரமாத்மாவைத் தியானித்து வைராத்
கியமா யிருந்தால் பரசுகம் வெளியாகும்" என்
கிறார்கள். இவ்விருவகையாரில் யார் சொல்
வது சரியோ, யார் சொல்வது தப்பிதமோ,
அதைக்கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

முதல் முதல் இகமென்றும், பரமென்றும்,
வெவ்வேறுவகைகள் இருக்கின்றனவா? என்று
பார்த்து, அப்பால் சுகமென்றும் துக்கமென்
தும் வெவ்வேறிருக்கின்றதாவெனவும் அறிந்
தால் பிற்பாடு நமது முக்கிய வினாக்கிய "இக
பரசுகத்தை ஒன்றும் ஒருவரடையக்கூடமா?"
என்பதைத் தீர்மானிக்கலாம். இவைகளைப்
பற்றி காம் யோசிக்கும்போது அனுபவ பூர்வ
மாய் ஓர் பொருள் இருக்கிறது என்று அறிவ
தொன்றும், இதின்படியா யிருக்கலாமென்று
பூகித்து அறிவது ஒன்றுமாக, இவ்விருவகையா
ய்களிருக்கின்றன. அவைகளைத்திருஷ்டாந்தத்
களால் விவரித்துக்காட்டுவோம். "சாமியப்போது
ஜீவிக்கிறோம்" என்பது நமக்கு வாஸ்தவமெ
னத்தெரிந்தகாரியம். "சாமியத்துபோனால் மறு
படி ஜனனமெடுப்போம்" என்பது இன்னபடியி
ருக்குமென்று ஒருவர் கொள்ளும் அபிப்பிராயம்.
இதபோலவே, இவ்வுலகத்தில் சிலர் சத்
தோஷமாய் ஜீவிக்கிறார்கள் என்பதும், சிலர்
விசனத்தோடு காலுச்சுழிக்கிறார்கள் என்பதும்
நமக்கு அனுபவ பூர்வமாய்த் தெரிந்தகாரியம்.
ஆனால் இவ்வுலகத்தி னிருப்பதுபோலவே மற்றொரு
உலகத்தில் அல்லாத மற்றொரு ஜன்மத்
திலுங்கூட சிலர் சுகமடையவும், சிலர் துக்கப்
படவும்க இருக்கும் என்று சொல்வது, நமக்கு
அனுபவ பூர்வமாய்த் தெரியாவிட்டாலும் சில
காரணங்களால் பூகித்தாயும் காரியம். "சுறை
விதைத்தால் சுறைமுன்க்கும்" என்பது நமக்கு
அனுபவத்தில் தெரிந்தகாரியம். அதேவிதமாய்

இந்த ஜன்மத்தில் அல்லது இவ்வுலகத்தில் என்மைசெய்தால், அடுத்த ஜன்மத்தில் அல்லது பரலோகத்தில் எம் சுகமடையலாம், என்பதும்; இந்த ஜன்மத்தில் அல்லது இவ்வுலகத்தில் தீமை செய்தால், அடுத்த ஜன்மத்தில் அல்லது பரலோகத்தில் துக்கப்படுவோம் என்பதும், எல்லாருக்கும் சிற்சில காரணங்களால் தோன்றுகிற அபிப்பிராயம்.

இப்படியாய் இகம், பரமேன இரண்டு உலகமிருக்கின்றதென்றும், சுகம் துக்கமென்றும் இரண்டிருக்கின்றதென்றும், என்மைசெய்தால் சுகமடையலாமென்றும், தீமைசெய்தால் துக்கமுண்டாகுமென்றும், இகத்தில் எம் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறோமோ அதற்குத் தக்கபடி பரத்திலும் பலன் கிடைக்குமென்றும் அனேகருடைய கம்பிக்கை. இந்த அபிப்பிராயம் சரியாகவே இருக்கலாம். சரியல்லவென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்ல இடமில்லை. ஆகையால் தற்காலத்துக்கு மேற்சொன்னவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன வென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அப்படியானால் இகத்திலும் பரத்திலும் எமடையக்கூடிய எவ்விதபலனையும் அடைய வேண்டியதற்கு வழி யினைதென்று கண்டு பிடிக்க வேண்டாமா?

இவ்விஷயம் முக்கியமானதென்று எல்லாரும் அறிபவென்றும். எப்படியெனினால், இவ்வுலகத்தைப்போல் மறு உலகம் ஒன்றும், இந்த ஜன்மத்தைப்போல் மறுஜன்மம் ஒன்றுமிருக்குமாயின், எம் இந்த உலகத்திலும் இந்த ஜன்மத்திலும் எப்படி சுகமடைய வழிதேடுவோமோ, அப்படியே, மறுஜன்மம், மறு உலகங்களில் சுகமடைய வழி யினைதென்று கண்டுகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றதல்லவா? மேலும் அந்த வழிகளை யுணர்ந்தபின் அவைகளில் எம் நடத்தலும் அவசியமல்லவா? நிறுவயதிவையே இவ்விஷயங்களைக் கவனித்து நல்வழியில் நடவாதவர்களுக்கு இதனால் ஒரு பயனுமில்லை. இவ்வுலகத்தில் எத்தனைகோடி ஜனங்கள் திராட அவஸ்தையுடன் காலங் கழிக்கின்றார்கள்! எத்தனைபேர் வியாதிநில் வருத்துகிறார்கள்! எத்தனைபேர் சம்பாதித்ததைச் சீக்கிரத்தில் வீண்பழிகளில் செலவழித்துப் பிற்காலத்தில் சாப்பாட்டிற்கு வழியற்று வாடித்திரி

கின்றார்கள்! இவர்களெல்லாம் இகத்தின்பயனை யடைந்தவர்களெனச் சொல்லலாமா? இகத்தில் சுகமடைய நித்தரர்களா? இல்லை. ஆனால் யால், இகத்தில் சுகமடையும் வழிகள் யாவை? பரத்தில் சுகமடையும் வழிகள் யாவை என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கவேண்டியது அவசியம்.

சாமியுலகத்தில் காண்கிற பற்பல காசுநிகளால் மெக்குத்தெரிவதென்ன? ஓர் பக்குத்தில் வியாபாரமும், வியாபாரிகளும், மற்றோர் பக்குத்தில் சமுத்திரத்தில் சப்பலோடுவதும், ஓரிடத்தில் வயல்களில் வேலைசெய்யும் கிருஷிகளும், மற்றோரிடத்தில் வந்திரங்களும் காசுகளும், மன உலுப்பு மிகுதியாயுள்ள மந்திரிகளும், பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கும் மாணவர்களும், அவர்களுக்குக் கல்விபோதிக்கும் உபாத்தியாயரும், கலெக்டரும், சீயாயாதிபதிகளும், சோம்பேறிகளாய்ப் பிச்சையெடுத்துத் திரியும் பிச்சைக்காரரும், சிறைச்சாலைகளில் வெகுநாளாய் வருத்தமுடும் ஜனங்களும், போலீஸ் சேவகரும், போர்ச்சேவகரும், குருக்களும், வேர்வைசொட்ட உலையின்மூன்றினின்று வேலைசெய்யும் கருமானும், சந்தோஷமாயிருக்கும் சிலரும், வியாதிபிடிபுத்தி அவஸ்தைப் படுகிறவரும், பாலரும் விருத்தாப்பியரும், ஏழைகளும் செல்வர்களும், இன்னும் எவ்வளவோ பேரோபேதங்களும் காணப்படுகின்றன. இவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன வென்பதற்குச் சத்தேகமில்லை. இவைபோன்ற எத்தனைபேரோகோடி காரியாதிகள் இவ்வுலகத்தில் நடந்து வருகின்றன. அழிந்து சித்திக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் இவைகளிருப்பதாகத் தெரிவது மல்லாமல், அவைகள் ஏதோ சில காரணங்களால் அப்படியாகின்றனவென்று கண்ணாய் பூலப்படும்.

இவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கி நடத்திவரும் ஒரு பரம்பொருள் உண்டென்பது வாஸ்தவமென கம்பிடுதலும் கம்பாவிட்டாலும், இவ்வுலகத்தில் நடக்கும் காரியங்கள் எல்லாம் ஒருவிதமாகவும், மாறுதலின்றியும் நடக்கின்றன என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். ஏதோ சிலவியல்பு விதிகளுக்கும் பிரமாணங்களுக்கும் இவ்வுலகம் அடங்கி அவ்வாறே நடத்தேறி வருகிறதெனத் திட்டமாய்த் தெரிகிறது. அவைகளைக்

தடுக்கவும் மாற்றவும் எவராலும் கூடாது. அவைகளுக்கு அடங்கி நடத்தல் மெது கடமையாகும். அவ் வியல்பு விதிகள் எவை யெனக் கண்டறிந்தால், அதுவே இகபாசகம் இரண்டையு மடையவேண்டியதற்கு வழி யிது வென்று காட்டுவதாயிருக்கும்.

இவ்வுலகத்தில் ஒருவர் கனிக்கவும் மற்றொருவர் துக்கிக்கவும் காரணமென்ன? ஒருவர் பல்வக்ச்சிச் செல்லவும் மற்றவர் அப்பல்வகைத் துக்கிச் சமத்தபோகவும் காரணமென்ன? ஒருவர் இருத்தவிடத்தி லிருந்து கொண்டே இறங்குகொண்டு இரண்டு கடிதங்க ளெழுதிவிட்டு இரண்டாயிரம் பொன் சம்பாதிக்கவும், மற்றொருவன் எள்முழுவதும் வெயிலிற் கிடந்து பியாசையுடன் உழைத்தும் இரண்டு அணுவும் கிடைப்பது அருமையா யிருப்பதின் காரணம் யாது? ஒருவர் இலகூதியதியா யிருந்தும் அவருடைய செல்வத்தை யனுபவிப்பதற்குச் சத்தியில்லாமற்போவதேன்? ஒருவருக்கு சமையல் அறைபோன்று, சாப்பாட்டறை ஒன்று, சினேகிதனாக்காரன ஓர் அறை, படுக்கையறைஒன்று, விளையாட்டாய்க் காலங்கழிக்க ஓர் பங்களா, சாமான்களைச் சேர்த்தவைக்க ஓர் பண்டகசாலை, தேரட்டம் தூய இவையெல்லாம் இருக்க, மற்றொருவருக்கு இருக்கவும் தலைசாய்க்கவும் ஒரு கெஜ இடங்கூட இல்லாம லிருப்பதேன்? இப்படியெல்லாம் இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதரில் ஒருவருக்கும் மற்றொருவருக்கும் இருக்கும் இலகூத்களன்காரன பேதங்களுக்கு முகாந்திரமென்ன? இலவகளை ஆராய்ந்தறிவது இகசகத்தையடைய வழிகாட்டும், திடீரென கோக்கி னால் காரணமொன்றும் தென்படாது. தீரையோ சித்தால் ஒவ்வொன்றுக்கும் தருத்த காரணமிருப்பதாக வெளியாகும். மேலும் இப்பேர்ப்பட்ட காரணங்கள் உலகத்தோர் எல்லாருக்கும் ஒரேவிதமாகவும், மாறுதலில்லாமலும் சம்பவிக்குமெனவும் விளங்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

J. D. R.

கற்புநிதி சரித்திரம்.

முற்காலத்தில், புஷ்பபுரம் என்னும் பட்டினத்தில் பங்கயக்ருஷ்ணன் என்று ஒரு அரச

னிருந்தான். அவன் தன் பூரக்கிரமத்தினால், தன் பேர் கேட்டமாத் திரத்திலேயே அயல் வேந்தர்கள் கிட்கெடுத்து கெடுகும்படி, செங்கோல். செலுத்திவந்தான். அவனுக்கு புருவன், தற்குணன் என்ற இருவர் மக்கள் இருந்தார்கள். இவர்களிருவரையும், தன் சமீபத்துவாகிய சம்புமாரி யென்பவனையும் தன் சேனைத்தலைவர்களாக நியமித்திருந்தான். மூவர்களும் சமவயதுள்ளவர்களா யிருந்தபடியால் ஒருவருக்கொருவர் வெகு இஷ்டத்துடனும் சரசத்துடனும் நடந்துகொண்டு வந்தார்கள். மூவர்களுக்கும் கலியாணம் முடிந்திருந்தது. இராசகுமாரர்கள் இருவரும் ஒரே அரண்மனையில் வாசஞ்செய்தபடியால் அவர்களுடைய மனைவிகளிருவரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் மிக்க அன்புபாராட்டி சகோதரிகளைப்போ லிருந்தார்கள். ஆனால் சம்புமாரியோ கோட்டைக்கு வெளியே ஓர் அரண்மனைபிலிருந்தான். அவன் மனைவிக்குக் கற்புநிதி யென்று பெயர். அவன் பாண்டியதேசத்துச் சேனாபதியின் புத்திரி. அத்தேசத்து அக்காலத்து மாதர்களைப்போல் சிறந்த கல்வித் தேர்ச்சியுடையவள். அவளுடைய அழகைப்பற்றி எாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் அழகுருத்தென்ன? கல்விநிதில் தான் பயனைன்ற? கல்விகுணமன்றோ முக்கியமாய் வேண்டியது. குணமில்லா விட்டால் முருகின் பூவுக்குச் சமனமேதவிரவேறன்று. அழகுடனும் கல்வியுடனும் குணமும் அமைந்தால், பொன்மலர் காற்றும் பெற்றதுபோன்றும். கற்புநிதியின் குணத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்புகின் மகக்குத் திருப்தி வருமளவும் புதல்வதற்கு இடம் போதாது. தன் தாய் தந்தையரிடத்து அளவற்ற பக்தியும் அன்பு முள்ளவளாயும், தன் னுடன்பிறத்தோர், தோழிகள் முதலானவர்களிடத்து மிக்க வாஞ்சையுள்ளவளாயும், தன் கணவனிடத்துத் துக் கரைகாணுக்கர்துள்ளவளாயும், தன் ஜீவகாருணியத்தின் மிகுதியால் “கஞ்சத்தின் (தாமரையின்) அகலிற்றேனும் கடலினும் பெரிய கண்டின்” புனையவளாயுமிருந்தான். இராசகுமாரர்களின் மனைவிகள் சிற்றின்பப் பிரியர்களாயும், கல்வித்தேர்ச்சி யில்லாதவர்களாயும், பெருமையும் அகல்காரமுள்ளவர்களாயு மிருந்தபடியால், அவர்

களுடன் இப்பெண்மணி அதிகமாய்ப் பழகு
கிறதில்லை. மேலும் இப்பெண்மணி இராசவம்
சத்தினளாயினும் தன் வேலைக்காரரைக் கறா
ருடனும் தாக்கியியத்தடனும் மேற்பார்ப்பது
மன்றி தானும் அவர்களுடன் தன்னுடைய
வேலைகளைச் செய்வாள். இப்படித் தன் மன
மடுமுக கணவனுடன் கற்புநீதி வாழ்த்திருக்கு
காலில், ஆப்கானிஸ்தான் தேசத்தை ஆண்டு
வந்த ஒரு மிலேச்ச அரசன் அனேக வேலை
வென்றுகொண்டு புஷ்பபுரத்தின் பேரிலும்
படையெடுத்த வந்தான். பங்கயக்கண்ணன்
அவனுடன் போர்புரியப் புறப்படுமபொழுது
சேனைத்தலைவர்களி லொருவனாகிய கற்புநீதி
யின் புருஷனும் போகவேண்டிய தாயிற்று.
அடங்காத துக்கமுடையவளாயினும் தன்கண்
வளைச் செல்வதின்மூலம் தடுக்கவில்லை. அவன்
புறப்படுமுன், ஜீவகாருணியமுள்ள இப்பெண்
மாணிக்கம், தன்மேல் சேனாவீரர்கள் வின்
கொலை, கொள்ளை, பெண்களின் கற்பை யழித்
தல், தீயிதல் முதலான புத்தக்களில் கடக்
கும் கொடுக்கொழிந்த ளொன்றுத் செய்யா
மல் காத்துக்கொள்வதாகத் தன் எயகனிடத்
திறுந்து ஓர் வரம்பெற்றுக்கொண்டான். பின்
தன் துக்கத்தையெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு
சத்தாரியமாகச் செல்லும் தன் புருஷனை சிறித்
தமுகத்துடன் வழியனுப்பினான்.

ஐந்தாம்நாள் பகலெல்லாம் புத்தம்செய்த
களைத்து சாயங்காலம் ஆறுமணிக்கு சேனைத்
தலைவர்களாகிய புருருவன், தற்குணன், சம்பு
மாஸியென்ற மூவர்களும், உல்லாசமாய் ஓர்
கடாரத்திலிருந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் வீற்றிருந்த கடாரம் புஷ்பபுரத்
துக்கு வெளியே ஓர் காதலழிக் கப்பாவிருந்
தது. பல சங்கதிகளையும் பற்றிச் சம்பாஷித்
துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஏதோ தங்கள்
மனைவிகளுடைய ரூபகம் வந்தது. பின்ன
டத்த சம்பாஷணையாதெனில்:—

துருதுணன்:—அங்கனா! கம்முடைய மனை
விகளைப்போல் ஒருவரும் கிடையாது. ஆ! ஆ!
அவர்களுக்குள் உள்ள அன்பே அன்பு! இரு
வரும் அப்படியே யிருக்கிறார்களே அவர்களைப்
போல எப்பொழுதும் சந்தோஷகரமான மன

தையும் சிறித்த முகத்தையு முடையவர்களு
முண்டோ?

புருருவன்:—எாம் கண்டதிற்குள்ளில்லை. கற்பு
நீதியைப்பார். பெருக்கவலை யுடையவன்போ
லும் குதாசுல மற்றவளாயிருக்கிறாள். சம்பு
மாஸிக்குக் கோபமோ? இல்லையோ? உன்னதைத்
தானே சொல்லுகிறேன். எாம் இல்லாத சால
த்து பிரிவாற்றாமையால் விசைமுண்டாவது
இப்படி. ஆனால் எம்கடையிருந்தால் ஆனந்தக்
கடவில் ஆழ்வதன்றோ தகுதி. அதின்றி, கற்பு
நீதி ஈட்டியவர்களிற் சேராமலும், விரும்பு
தின்னங்களில் ஒதுங்கி நடந்துகொண்டு மிருக்
கிறான்.

சம்புமாஸி:—ஆனால் இப்பொழுது உங்களு
டைய மனைவிகள் வெகு விசைத்துடன் அழு
துகொண்டிருப்பார்களோ?

துருதுணன்:—அதற்கும் சந்தேகமே எங்
களில்லாவிட்டால் அவர்களுக் கெப்படிச் சந்
தோஷமுண்டாகும். உன் மனைவியான் ஒரு
வேளை சந்தோஷமாயிருப்பான்.

புருருவன்:—ஈன்வார்த்தை யென்? போய்ப்
பார்த்தால் தெரியும். என்னுள்

உடனே மூவர்களும் ஒருவருக்கும் தெரியா
மல் குதிரைகளின்பேரி லேறிக்கொண்டு புஷ்ப
புரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

ககரத்தையடைந்த வடக்குக் கோட்டை
வாசல்வழியாய்க் கோட்டைக்குட் புருந்து
இராசகுமாரர்களினது அரண்மனையைச் சமீ
பிக்கும்பொழுது சந்தேசப்தம் காதிற் விழுந்
தது. விசைவுடன் அருகி, அரண்மனைக்குள்
திமொனச் செல்ல, எங்கேபோர்த்தாலும் புரு
ஷர்களும் பெண்களும் விலையுபயந்த ஆடையா
பாணங்களை யணிந்துகொண்டு ட்டனஞ்செய்
வதையும், பலவித வாத்தியங்கள் முழங்குவ
தையும், புஷ்பங்களும் சந்தனம் முதலிய வாச
னை திரவியங்களும் மேற்குக்குத் சிதறிக்கிடப்ப
தையும் கண்டு வெட்கமுற்ற வெறுப்புடன்
வெளியே வந்துவிட்டார்கள். கொஞ்சகேள்
ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் திகைத்து கின்றபின்,
துருதுணன் சொன்னதாவது:—

“இதற்கோ நினைவேனில் அவசரமாய் வந்
தோம்! “சேனைக்கடிய மாதனைப்பினல் தெரு

விடீன்து தியக்கித் தயிப்ப' ரென்பது திசமா யிற்றே." என்றுன். அதற்கு சீட்புமாலி—“காம லித்த பொருள் ஒன்றைக்கொண்டு அறியாப் பொருள் யாவற்றையும்பற்றி யொன்று சொல் லுதல் தப்பினதோ? இரண்டென்கள். கம்பிக் கைக்கு விரோதமாய் கந்தால் மாதர்களையே கம்பக் கூடாதென்று சொல்லுதல் பொருத் துமோ?

“பேண்ணிற் பெருத்தக் யாவுள் கற்பென்னும் தின்மைமுன் டாக்கப் பெறிக்”—என்னும் வள்ளுவர் மொழியை மறந்தனையோ? அவ்வது கற்புள்ள பெண்களே கிடையாரென்று கினைத் தனையோ?” என்றுன்.

ஸ்ரீதணை:—உலகத்திற் கற்பிருக்கலாம். ஆனால் உன் வீட்டிலும், எங்கள் வீட்டிலும் இல்லையென்பது திவ்ணம்.

சம்புமாலி:—ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? என். மனவியாகிய கற்புநிதியை இங்கே பார்த்தாயா?

ஸ்ரீதணை:—இங்கே யில்லாவிட்டால், உன் வீட்டில் இதைவிடப் பெரிய விருத்தாகலும் கட்டைகளும் செய்துகொண்டிருப்பான்.

சம்புமாலி:—கான் அவனை யறிந்தமட்டும் அப்படிச் செய்யமாட்டாள்ளென்று கம்புகிறேன். போய்ப்பார்ப்போம் என்றுன்.

கோட்டைக்கு வெளியே சம்புமாலியின் ஆரண்மனை வாயிலில் வந்தவுடன் கதவு தாட் போட்டிருந்தது. திசுப்தமாய் யிருந்தபடியால் வேலைக்காரர்கள் யாவரும் கித்திரைபோய்விட் டார்களென்று அறிந்தார்கள். சற்றேரேம்பென் றபின் கல்லையும் கவியச்செய்யும் ருாலோடு கற்புநிதி கம்பராமாயணத்தில் இராவுணனால் தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்ட சிதாதேவியி னது புலம்பிப்பாடினாள்:—

“செஞ்சேவக்ஞர் சிவசீர் தெரியீர்
மஞ்சே! பொழிவே! வனதே வதைகள்!
‘அஞ்சேல்’ எனகல் குதிரேல் அடியவன்
‘உஞ்சால்’ அதுதான் இழிபேர் உலாயீர்”

(செஞ்சேவக்ஞர்—இராமர்; மஞ்சேவகம்—பொழிந்தபொழுது; அஞ்சேல்—எனக்கல்; குதிரேல்—சொல்லுக; உஞ்சால்—பேசுந்தால்.)

அவளுடைய தற்கால நிலைமைக்கு அப் பாட்டின் பொருத்தத்தைக்கண்டு வியந்து, கதவைத் திறக்கச்சொல்லி சம்புமாலி உட்செல்ல,

கற்புநிதி ஆனத்தபாவசமாளும். இராசகுமாரர் களிருவரும் அதிக வெட்கத்தை யடைந்து வெளியே கின்றார்கள். பிற்பாடு மூவரும் திரும் பிழுத்தகளைத்திற்கு வந்து விட்டார்கள். காம் இது வரையில் இராசகுமாரர்களது குணத் தைப்பற்றி யொன்றும் சொல்லவில்லை. கம்மு டைய விஷயத்துக்கு துற்றுணைப்பற்றி மாத் திரம் சொன்னாற்போதும், அவனுக்கு அப்பெ யரே தக்கது. கற்புநிதியினது டேக்கையைப் பார்த்ததமுதல் அவன் பொறுமை கரைகடக் துபோய் விட்டது. துற்றுணருக்கு சற்குண லாக்கண்டாற் பொறுமைமுண்டாவது இயல் பே. முடியுமாலும் அவர்களுடைய தற்குணத் தைத் தக்களாலானமட்டுங் கெடுக்க முயற்சி செய்வதும் துற்றுணரது கப்பாவத்தான். அந் தியும் துற்றுணன் இதற்கு முன்னமேயே கற்பு நிதியினுடைய அமுறைக்கண்டு மயக்குற்றவனு யிருந்தான்; இத்தக்காரணங்களால் அவன்.கற் பை யெப்படியாவது அழித்தவிட வேண்டு மென்ற எண்ணத்துடன் மறுதலிஇரவில சாம ரோத்தத்துக்குப் பின் ஒருவரும் அறியாமற் புறப் பட்டு கெடுகியில் புஷ்பபுரத்துக்கு வந்து சம்பு மாலிவிட்டான் கதவைத் தட்டினான். ஒரு தாநி கதவைத்திறக்க, இராசகுமாரன் அவசரமான இராச்சிய காரியமாய் புஷ்பபுரத்துக்கு வந்த தாயும், கோட்டைக் கதவுகள் அடைத்தாய் விட்டதினால் இரவுதங்கிப்போக அல்லிட்டுக்கு வந்ததாயும், கற்புநிதிக்குச் சொல்லி அனுப்பி னான். அப்பெண்மணி இப்பாயியின் எண்ணம் களை அறியானாய், தன் பிரானராயகனது கிரேகெதனும், சமீப பந்துவுமான ஸ்ரீதணைது வரவைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, எழுத்துவந்து உப சரித்து, தன்னுயகனது க்ஷேமத்தைதாயும் விரச் செயல்களையும்பற்றிப் பலவாறு வினவிக்க் களி த்த பின்பு, அவ் விராசகுமாரன் கித்திரை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பற்றி வேலைக்காரருக்குச் சொல்லி விட்டு, அத்தப் புறத்திலுள்ள தன் ஏகாந்த சபனத்துக்குச் சென்றான். பன்னியறையில், தன்னுயகனது நீர்த்தியைப் பாவச் செய்து; காப்பாற்றி, தன்னிடம் அவரை சீக்கிரம்கொண்டு செங்கு ம்படி கடவுளைப் பிரார்த்தித்தபின், அப்பெண் மணி கித்திரைபோனான், கொஞ்சநேரம் துங்கி

யானபின் துர்சொப்பனங்களால் திடுக்கிட்டு விழித்தான். விழிக்கவே, தன் கட்டிலவருகே உருவின் வாளுடன் தன்னால் மேன்பட்ட அதிதியென்று உபசாரம் செய்யப்பட்ட துற்குணக் கிற்பதைக் கண்டான். முதலில் கூச்ச விக் கூடகாக்கு எழுவிலை. பூனையைக்கண்டு கிளியைப்போல் சூழறியழுதான். பின்பு மனதைக் கொஞ்சம் தேற்றிக் கொண்டு, கட்டிலவிலுக்குக் கீழேயிரங்கி ஒருபக்கமாய் கின்று கொண்டே,

“இராசகுமாரோ! இந்த வேளையில் அந்தப் புறத்தில் என் தனிமையாய் கித்திரைசெய்யும் அறைக்கு வரவேண்டிய தென்ன?” என்று கேட்டான். அதற்கு துற்குணன்:—“கரும் புத் தோட்டத்துக்குள் மதம்பிடித்தயானை செல்வதற்குக் காரணம் சொல்லவும் வேணுமே” என்று கேட்டான்.

“சாய்ந்தன களையென் உரைவந்து கடை மூன்றாம் தீய்தன செதில் உன்மம் திரிந்து வெந்தோர் மாய்ந்தன களையென் உன்மம் பரிந்தென் உயிக்கும் பென்மைக் கோய்தன அல்லையென் மார்தகன் இவையென்குஞ்.”
—நம்பி.

[சான்றோரோம்; கதவுதிறப்பதற்கு யோகி-இந்த மனது விரும்பும்—பெருஞ்செவிடான்; மார்தகன்—சோகம்.]

கற்புதித அடங்காக் கோபங்கொண்டு.—
“அடே துட்டா! என் தனித்திருக்கிறேனென்று தகாதவார்த்தைக் கண்டல்லாம் பேசுகிறாயோ? என் பிராணையாக நிகை யறித்தால் உனக்கு என்னகதி அமைபுமென்பதைப் பற்றிச் சற்று யோசித்துப்பார். தனித்திருந்தால் என்ன? கற்பாசியாகிய தமையத்தியினால் வேடன் எரிபட்டு நீருனது அறியாயோ? உன் பாழான எண்ணங்களை யொழித்துவிடு.

“மற்றொருவர்க்காய் மனைவாரும், தாரங்கொண்டார் என்றிவர் தம்மைத்தரும் தான், எருக்கண்டாய்”

வினாவுக் கெட்டுப் போகாதே என்றான். அது கேட்ட துற்குணன், பின்னும் பெரும் பொருள், ஆடையாபரணங்கள், அர்ச்சாட்சி முதலிய வற்றைப் பற்றிப் பேசியும் இகழ்ச்சியை பதில் கிடைப்பதைக் கண்டு கோபங் கொண்டு, வாளார் கொன்றுவிடுவதாகப் பயமுறுத்தினான். கற்புதித, தன் தலையணையின் கீழ் காவலுக்காக எப்பொழுதும் வைத்திருக்கும் உடைவாளைத் திடீரென்று எடுத்து உருவிக்கொண்டு, தன் வேலைக்காரர்கள் விழிக்கும்

படி கூச்சலிட்டான். துற்குணன் ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்து கிறங்கையில், கதவைத் திறந்துகொண்டு வேலைக்காரர்களும் தாழிகளும் ஓடிவந்தார்கள். தங்கள் எழுமானி கிற்பதையும் துற்குணன் கிளையையும் கண்டு, சூறிப்பறித்து, துற்குணன் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு சிலர்போக, சிலர்கற்புதிதியின் கட்டிலையை எறிப்பார்த்திருந்தார்கள். உடனே கற்புதிதி கொஞ்சம் கோபம் அடங்கி வாளை எறித்துவிட்டு தன் கணவனை உடனே யழைத்துக்கொண்டு வரும்படி சேவகர்களை அனுப்பினான். அப்படியே சூரியோதயமாய் கொஞ்சநேர மானவுடன் சம்புமாவிலுந்து சேர்ந்தான். கற்புதிதி தன் ஐயகனிடத்தில் கட்டைவைகளை எல்லாம் சொல்லி, கட்டுண்டு அடைபட்டிருந்த சண்டாளனையும் காரட்ட, சம்புமாவிலுந்து இராசகுமாரனைக் கடினமான காவலில் வைத்துவிட்டு, சங்கதிகளை அரசனுக்குத் தெரிவித்தான். நீதிபினின்று தவறாத அரசன்

“தன்குற்றம் கீழ் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின் எங்குற்றம் ஆகும் * இதைக்கு?”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கை மனதிற்கொண்டு தன்மகனை சிர்ச்சேதஞ் செய்து விடும்படி உத்தரவு செய்தான்.

“தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணை கொள்வர் பழி நானுவார்” [யாக் என்பது பொய்யாமோ? ஆனால் கற்புதிதி இத்தண்டனையைக் கேட்டவுடன், தன்னால் ஒருவனுக்கு மரணம் வருவதைக்குறித்து விசனம் அடைத்து அரசனை மரணதண்டனையை நீக்கி விடும்படி வேண்டிக் கொண்டான். சம்புமாவிலும் வெருகால் சேசத்தலை நினைத்து இரங்கி, மரண தண்டனையை நீக்கும்படி அரசனுக்குப் பிரார்த்தித்தான். அப்படியே அரசன் மரணதண்டனையை நீக்கினபோதிலும், துற்குணன் தன்னுட்பு விருந்தால் கேடே விளையுமென்று நினைத்து, அவனுக்கு சொற்ப திரவியம் கொடுத்து தேசத்துக்கு வெளியே எங்கே யாவது போகும்படி தூரத்தி விட்டான். “அடாதது செய்தார் படாததுபடுவார்.” பின்பு கற்புதிதியும் சம்புமாவிலும் வெருகால் சுகமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். கற்புதிதியின்று கற்பின் சிறப்பும், தயாளானுறும் இன்றைக்கும் புகழ்ந்து பேசப்படுகின்றன.

பேரேரி.

ஆரியதர்மம்.

ஆரியதர்மமானது கிபான கர்மங்களை அடங்
கியதாகியிருக்கிறது.

கியானமாவது:—

1. ஆண்டவர் ஒருவர்தான்.
2. சகலநிலைகளும் அவரால் செய்யப்பட்டது.
ஆகையால், அவர் நம்முடைய தந்தையர் யிருக்கிறார்.
3. அவர் எவ்விடத்திலும் உள்ளவர்.
4. அவர் எல்லாவற்றையும் காண்பவர்.
5. அவர் சத்திக்கு அளவு இல்லை.
6. அவர் எல்லாமறித்தவர்.
7. அவர் நம்மை எல்லோரையும் காப்பாற்றுகிறார்.
8. நம்முடைய தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்கிறோம் அகிக அன்புடன் நம்மை வளர்க்கிறார்.
9. சரீரத்தையும், புத்தியையும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள எல்லாவற்றையும் நாம் சகமாக இருக்கவேண்டுமென்றே அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

கரிமங்களைவன:—

1. நம்முடைய தந்தையின் பிராணஜனாகிய நாம் எல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் அன்புடன் கூடி நடக்கவேண்டும்.
2. மற்றவர்களுடைய கைத்தைப் பார்த்துச் தொஷத்தையும், துக்கத்தைப் பார்த்து துக்கத்தையும் நாம் அடையவேண்டும்.
3. எந்த ஜாதிவினிடத்திலும் கொடுமை செய்யக்கூடாது.
4. உண்மை பேசவேண்டும்.
5. இவ்வர்த்தவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.
6. எல்லாவிடத்திலும் கிருபை புள்ளவர்களாக யிருக்க வேண்டும்.
7. எந்தவிஷயத்தையும் தீரயோசிக்கவேண்டும்.
8. எல்லாருக்கும் ஆதித்தியம் செய்யவேண்டும்.

9. ஒருவருடைய சொத்துமே அபகரிக்கக்கூடாது.

10. ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யக்கூடாது.
11. பெரியோர்கள், தேவதைகள், நிறுவன முதுவியோரை வந்திக்க வேண்டும்.
12. வித்துவான்களை கௌரவிக்கவேண்டும்.
13. அன்னியர்களுடைய தப்பித்தகளைப் பார்த்து கோபியாமலிருக்க வேண்டும்.
14. டம்பமாயிருக்கக்கூடாது.
15. இதரநாசனமாய் எண்ணக்கூடாது.
16. தாய் சகோதரி இவர்களிடத்தில் மரியாதையோடு பிரிதியோடு நடக்கவேண்டும்.
17. பொதுவில் ஸ்திரீ ஜாதியை மரியாதையோடு நடத்தவேண்டும்.
18. ஆசாரியரை மரியாதையோடு நடத்தவேண்டும்.
19. செய்யவேண்டிய கடமைகளைக் கிரமமாகச் செய்யவேண்டும்.
20. சுத்தமாக யிருக்கவேண்டும்.
21. ஆகார விநாசங்களிற் கிரமமாக யிருக்கவேண்டும்.
22. கிரந்தங்களைச் செவ்வையாய்ப் படிக்கவேண்டும்.
23. எல்லா கடைத்தையுடன் இருந்து கடவுளை பஜிக்கவேண்டும்.
24. முடிவிலி பிறருக்கும், தனக்கும், ஆண்டவருக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் சரியாய் செய்யவேண்டும்.

இந்த கட்டளைப்படி நடத்தால், இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் கம் அடையலாம்.

மொத்தத்தில் இதர்களுக்கு தீங்குசெய்யாமல் தான் கமனடையும் பொருட்டிச் செய்யவேண்டிய எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும், எல்லாருக்கும் நன்மை செய்வதையே கற்கவேண்டும். ஆண்டவனைத் தொழவேண்டும், சகல ஜாதிக்குக்கும் நன்மை செய்யவேண்டும். ஆண்டவர் நமக்கு நன்மை செய்வார்.

இரத்தபாராவு.

பத்திரிகாசாரம்.

விசேஷக்குறிப்புகள்.

“அறிவைப் பரவச் செய்யும்
செய்வநற்குண
ஏற்பாடு.”

அறிவைப் பரவச் செய்யும் சபை (ஏஜன்ஸி) யார் வெளிப்படுத்திய வர்லாந்துப் பத்திரிகையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட “அறிவைப் பரவச் செய்வதற்கான ஏற்பாடு” இன்னதென்று யாவருக்கும் விளங்க அவ்வேற்பாட்டுச் சுருக்கத்தை இப்பத்திரிகையின் கடைசியில் பிரசுரித்திருக்கிறோம். இவ்வேற்பாட்டைக் கனம் பொருத்திய ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி அய்யர் அவர்கள் முதலாகப் பார்வையிட்டுக் காரியசாத்தியமானதென்றும், காரியத்தில் கிறைவேற்றப்பட்டால் ஜனங்களுக்கு அதிகநன்மை பயக்குமென்றும் மெளண்ட் அப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வேற்பாடு காரியத்தில் கிறைவேறி விந்தியமைப்பதைக் கனம் பொருத்திய அவர்கள் முதலாக அகிரசுத்தையோடு கேட்கவருவார்கள். கனம்பொருத்திய அவர்கள் வெள்ளைப் பிரபு அவர்கள் இச்சபை (ஏஜன்ஸி) யார் வெளிப்படுத்திய விண்ணப்பத்தை மிகப் பிரீதியோடு படித்துப் பார்த்து, ஜனங்களுக்கு கதிவெய்யுடைய அவர்கள் நிலைமையைச் சீர்படுத்த வேண்டுவதென்ப மெய்யைப் பற்றி இச்சபையோடு முற்றும் ஒருமனப் பட்டவராயிருக்கிறோன்றும், ஆகையால் இவ்வேற்பாடு காரியத்தில் வீரத்தியைப்பவரை அதிக சிரத்தை யோடுகோக்கி வருவாரென்றும் சொல்லி அவர் அந்தச் சங்கக் காரியத்தினையெங்கொண்டு வந்த சபை (ஏஜன்ஸி) காரியத்திற்குக் கடிதமெழுதியிருக்கிறார்.

இந்த “அறிவைப் பரவச் செய்வதற்கான ஏற்பாடு” விவரமே! அம்பல மேலு முன் ஒரு சிறுப் ரேசர் “சமது கவர்ன்மென்ட்” பத்திரிகைகள் கிராமங்கள் தோறும் பரவ வில்லையே! அதின் குறும் இன்னதென்று கிராமங்கிராமங்களின் ஜனங்களுக்குப் போதித்த போதிலும், கவர்ன்மென்ட் டேன். என்ஹு...” என்று சொல்லிப் பரிதாபித்துப் புறம்பிப் பத்திரிகைகளுக்குக் கெழுதினார். அவர் சொன்னது வாஸ்தவமே. சமது கவர்ன்மென்ட் பத்திரிகையின் பரவச் இன்னதென்றும் அதை விடாது படித்துவருவதால் விளையும் கனம் மின்னதென்றும் என்றும் அறிய வில்லை தான்.

கிராமம் திரவங்களில் பத்திரிகையைப் பரவச் செய்வதைப் பற்றி “இதற்கு எந்த வித முயற்சி மேலித்த போதினும் கரும்புதினன் கூவியும் கொடுப்பதுபோலிருக்கிறது”

கிறேன்” என்று அவர் சொன்னதும் ஒறுவாரு வாஸ்தவமே. ஆனால் அதற்கு என்ன செய்யிறது! திகைத்து கிராம வாகினை யெல்லாம் பத்திரிகைகள் வாங்கிப் படிக்கும்படி செய்வது முடியாத காரியமாம். பத்திரிகைகள் பரவி விந்தியாவது ஜனங்களுக்குக் கவிய் பரவி யிருப்பதற்கும் தக்கபடியிருக்கும். அப்படியும் பார்த்தாலும் சமது கவர்ன்மென்ட் கவிய் பரவி யிருப்பதற்குத் தக்கபடி பத்திரிகைகள் பரவி யிருக்கின்றனவோ. வென்றால், அதுவும் இல்லை. பிரதமவித்தை பரவச் செய்வது எந்தே சத்திலும் சிக்காருமைய கடமை, அதற்குமேல் பொதுவியை அறிவும் உயர்தரக்கல்வியும் பரவியிவிந்தியாவது ஜனங்கள் கவர்ன்மென்டார் இருவரும் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஒருவர் ஒத்தாசையாக வுழைப்பதால் ஆகவேண்டியென்றி இருவரில் எவர் முயற்சி குன்றினும் காரியம் பலிக்காதாம்.

கவர்ன்மென்டார் மேற்பாடகாலையும், சொன்ன கொள்கையை மேற்பத்திரிகைகளும். விட்டே உயர்தரக் கல்வியிவிந்தி வேலையினின்றும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் விலகி ஆவவேலையை அத்தாக்கபர்கள் வசத்தி லொப்புவித்தது அதற்கு அவர்கள் “கிராமம்” கொடுத்திக் கொஞ்சம் சகாயம் செய்வதே தவ்கன் கடமையாக கிணத்தி டெடுத்து வருகிறார்கள். கல்வி யிவிந்தி விஷயத்தில் பாடசாலை களைப்போல் பத்திரிகைகளும் காரியத்திற் கிணத்தி ஓர் கருவியேயாம். அந்நன்மையாக, பத்திரிகைகளைப் பரவச்செய்ய ஒத்தாசை செய்வதும் கவர்ன்மென்டார் கடமைகளில் ஒன்றே யாம். பத்திரிகைகள் பரவிப் பண்புப்பட ஜனங்களுக்கு அறிவும் ஞானமுகன்று அவர்கள் சத்திரத்தைய யுகிப்படுத்திக் கொள்ளவும் அதிகாரிகள் அக்கிரமத்தை யடக்கவும் சத்தியுள்ளவர்க்காக ஆகிறார்கள். இதனால் பத்திரிகைகளை கிணத்தி பரவப்பட்டுப் பரிப்பது கொடுக்கோற் பிரியமான் சில அதிகாரிகளுக்குப் பிரியமாயிருக்கின்றன. இது இத்தேசத்தில் மட்டுமல்ல. இவ்வாக்கிண மிப்படியே டெடுத்து வந்தது. ஆனால் அத்தக் காலகாலெல்லாம் இப்பொழுது போயின. இத்தேசத் தத்தியோகங்கள் கிணத்தில் சிலர் அப்படியிருக்கின்றன. கவர்ன்மென்டார் பத்திரிகைகளுக்குத் விசெய்வது அவர்கள் கடமையே.

சமது கவர்ன் மென்டார் கவர்ன்மென்டார் ஒரு விதமாகப் பத்திரிகை உதவி. களுக்கு உதவியும் செய்த வருகிறார்கள். அவ்வுதவி பத்திரிகைகளுக்கு ருபயோகமான சமசாரங்களைக் கொ

‘கிரிக்கெட்’ என்னும் பந்த விளையாட்டு சரிசரப்பவிற்சிக்கேற்றத்தென்று அந்தப்பற்றி மெச்சி சென்னை மைதானத்தில் வித்தியாசங்களுள்ளிப் படிக்கும் மாணவர்க்கள் பலர் அப்பந்து விளையாட்டில் பிரியம்வைத்தாழிப் பழகுநிறைப்பார்க்க அவருக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கிறதென்று சொன்னார். ‘ஏனென்றால் “தேகாப்பியாசம் செய்து சரிசரித்ததை விர்த்தி செய்யாமல் மனப்பயிற்சி மாத்திரம் செய்து மூலியைமாத்திரம் விர்த்திசெய்யப்பார்த்தால் எந்தச்சாதியையும் விர்த்திக்குக்கொண்டுவருத. கூடாதகாரிய” மென்று அவர் மிகவும் உண்மையாய் கம்புவதாகச் சொன்னார், இது உண்மையே. ‘கிரிக்கெட்’ என்பது ஆங்கிலேயர் மிகவும் பிரிதி வைத்தள்ள ஆண்மையும் கைரியமும் தரும். விளையாட்டு. ஆங்கிலேய சேனாதிபதிகளிலெல்லாம் மிகப் பிரச்சியாதி பெற்ற வெல்லங்கடன் பிரபு “ஆங்கிலேயர் போர் முகத்தில் பெற்ற வெற்றிகளெல்லாம் அவர்கள் ‘கிரிக்கெட்’ பந்து விளையாடுவதில் பெற்ற வலியுறும் கைரியத்தாலேமே அவர்களுக்குக்கிடைத்தது” என்று சொன்னார். கிரிக்கெட்டைப்போல் சிறந்த வெளியில் ஐயுறாது உங்கிரேயம். விளையாடத்தக்க கதேச விளையாட்டுகளுமிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் அப்பியாசமேறித் விடப்பட்டனவால் இத்திறைநிறைவாவிபர்களுக்கு அவையின்னவென்று கூடத்தெரியாமற்போய்விட்டன.

கவபாஷைப் பயிற்சியைப் பற்றி மில்லர் கிரிக்கோல்லியது.

சென்னை வித்தியாபிரித்தி விலாகத்தலைவர் மில்லர் எச். பி. கிரிக்கெட். ஏ. அவர்கள் சென்ற மார்ச்சுமீ 31உ வியாழக்கிழமை சென்னை கல்விச் சங்கத்தில் நூதனமாய் வித்தியாப் பட்டம் பெற்ற வித்தியார்த்திகளுக்குச் செய்த பிரசங்கத்தில் கவபாஷைப்பயிற்சியைப்பற்றிப் பின்வருமாறு உருக்கமாய் பேசிப்பிரசங்கித்தார்:—

“உங்கள் கடமை இங்கிலிஷ்ப் பாஷையைப் பரிந்து மேற்றிசையாருகைய எண்ணங்கள் அபிப்பிராயங்களை செய்வாம் அறித்து. சித்திக்கொள்ள வேண்டியுத்தமட்டுமல்ல. நீங்கள் கற்ற கல்வியையும் உபயோகமான அதிகையும். பரவச்செய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பம் உங்களுக்குக்கிற துண்மையானால் நீங்கள் கற்றுக் கிரிவித்துக்கொண்ட விஷயங்களை உங்களுடைய கோந்த பாஷையில் வழக்ககூடையில் திரமாகத் தெரிவிக்கும் சக்தியிருக்கவேண்டும். அந்தச் சக்தி யுள்ளவர்கள் உங்களில் வெருசொற்பமாக வாய்க்கிருப்பார்களோ வென்று ஐயுறாதுகிறேன். சாஸ்திரி சம்மத்தமான கருத்துகளையும்

விஷயங்களையும் பற்றி ஜனங்களுக்கு அவர்கள் கவபாஷையில் சொல்லிக் கொடுப்பதால் தற்காலம் அதிக உண்மை விளையச் செய்யலாமென்று என்னுடைய கிறிஸ்தவர்கள் என். ஒருவனல்ல. ஏனென்றால் சாதாரண ஜனங்களுக்கு மேல்தேசத்தார் கண்டு பிடித்து அனுப்பித்த வரும் சாஸ்திரசம்மந்த மானவிஷயங்களைப் பற்றிச் கவபாஷையில் சொல்லிக்கொடுக்கத் தவம்ருபுள் அந்தஜனங்களை, அவர்கள் கவபாஷையிலே மேல்தேசத்தார் முறைப்படி கல்வி கற்பித்துப்பழக்கவேண்டும். அப்படிப் பழக்கா விட்டால் அவர்கள் நீங்கள் சொல்வது எவ்வளவு இளிமையாக விருத்தபோதிலும் காதுதெளித்தக் கவனித்த தேட்டுப் பயன்படத்தக்கவர்களாக மாட்டார்கள். ஆனால் இப்படி. மேற்றிசை முறைப்படி வித்தை போதிக்கப்பட்டுப் பழகினவர்கள் சொகை இப்போழுது அதிகமாகக் கொண்டுவருகிறது. அவர்களுக்கு உங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றில். உபயோகமான அதிகவைப் பரவச்செய்ய அவர்களை கோக்கிச் கவபாஷையில் பேச உங்களுக்குச் சக்தியிருக்கவேண்டும். ஐரோப்பாவில் புத்தி விவேகமும் செல்வாக்கு கிரிஷ்டமுமுள்ள மனிதர்களுடையவண்ணங்கள் அபிப்பிராயக் கொள்ளாமல் மொழிபெயர்த்த ஜனங்களுக்கு அவர்கள் பிறந்த வளர்த்த சொந்த பாஷையில் எழுதிப்பிரசிக்கப்பட்ட, அதனால் ஜனங்களின் வாழ்வு கடைகளும், உயரெண்ணங்கள் அபிப்பிராயங்களும் மாறுபட்டு நூதனமாய் உழக்கங்களும் ஏற்பாடுகளும் தலை யெடுக்கத் தவங்கொண்டு போல், இத்தேசத்திலும். அவ்விதமாக கோக்காணியும் காணலாம். இத்தியாவிலுள்ள ஜனங்கள் அவர்களுடைய பரவேறுபட்ட பாஷைகளோடு பதவியிலும் செல்வத்திலும் ஏப்போதாவது உக்காந்துகொண்டிருக்கிற வரவேண்டாமானால் அவர்களுள் இங்கிலிஷ்ப் படிக்கத் தெரிந்த ஜனங்கள் இப்போழுதிருப்பதைவிட 40-அல்லது 50-மடங்கு அதிகமாக விருக்கவேண்டும். இவ்வளவு அதிகமான இங்கிலிஷ் தெரிந்த ஜனங்கள் ஆண், பெண்ணுமே இருபாலாரும் மிருக்கவேண்டு மென்பது எனது உறுதியான அபிப்பிராயம். ஆனால். பெரும்பான்மையான சமான்ய ஜனங்கள் கிரிபட்டு மறு ஜனனம் கிடைத்தது போல் வித்தியாக. ஒவ்வொரு கவபாஷையும். இங்கிலிஷ் பாஷை மூலமாய்க் கற்கப்படும் கல்வி யறிவை அ. சோந்த பாஷையில் தெள்ளிதாகத் தெரிவிக்கக்கூடியபடி. வித்தியாக வேண்டிய தவறிய மென்பதும் நான் திரமாய் கம்பும் உறுதியான விஷயமாய் இருக்கிறது. கவபாஷைகள் இப்போழுதிருக்கிறபடி. மேற்றிசை வித்தை சம்மத்தமான விஷயங்களையும் எண்ணங்களையும் விளங்கத் தெரிவிக்க இசைத்ததாக வித்தியாவி மிருக்க

கிறதாகத் தெரியவில்லை. சாஸ்திர சம்மந்தமான சிறு புத்தகங்களைச் சுயபாஷையுடைய மொழி பெயர்க்கும்வேலையை மேற்பூண்டியுத்தனித்தோரே அதிலுள்ள கஷ்டங்களை யறிபவல்லார். அங்கிய பாஷையிலுள்ள விஷயங்களையும் கருத்துகளையும் சுயபாஷைகளில் தெரிவிப்பது எவ்வளவு கஷ்டமாக விருத்தப்போதியும் அங்கேயேயுள்ளச் செய்தே தீரவேண்டிய தன்றி வேறு விதியில்லை. ஏனெனில் வரவா விர்த்தியாகும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள வகாங்களைக்கான சாமான்ய ஜனங்கள் எப்போதாவது இங்கிலாந்து பேசுதற்கவர்கள்களாக என்னுதலு, அவர்கள் படித்த அறிவை விர்த்தி செய்து கொள்ள அத்தியேய பாஷையிலுள்ள புத்தகங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். என்னுதலுத என்னுதலு கத்த முட்டாண்தனமே. சுயபாஷையிலெழுதப்பட்ட பத்திரிகைகளும், சிறு புத்தகங்களும், தன்மேல் காசுதங்கரும் நமியில் வரவா எவ்வளவு அதிகமாக வேண்டியிருக்கின்றனவென்ப தென்றிருவே ஜனங்கள் அவர்கள் சுயபாஷையில் ஏதாவது வாசிப்பதற்கு வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களென்பதும், இவ்விரும்பம் வரவாப் பாலி வருகிற தென்பதும் பிரத்தியக்தமாக விளங்கும். கவலாக்களே! உங்களிடத்தினுள் கல்விக்கடர் வெளிச்சத்தில் சிலசொணங்கலாவது உங்களிடமிருந்து சென்று சுற்றியுள்ள இடங்களில் பரவி அறியாமை யென்னும் காரிருளால் மூடப்பட்ட மார்த்தர்க்கு விவேக வெளிச்ச மூண்டாகச் செய்யவேண்டுமென்றால் நீங்கள் கற்றவற்றை உங்கள் சுயபாஷையில் இவ்ருவும் தெளிவுமாற கடைபிடி எழுதுவதற்கு வேண்டிய அளவு சுயபாஷையில் விற்பத்தியடையத் தவறுதேயுங்கள்.”

பள்ளிக்கூடச் சம்பளங்கள்.

சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் இவ்விராஜ தானியிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளிடமிருந்து பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் வாங்குவதைப்பற்றி துணையாய் சில விதிகளேற்படுத்தி, இந்த வருஷம் ஜனவரியில் கூடியிருந்த அவை யூத்தித்தத்துக்கு வரத்தக்கனவாக விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பது விளம்பரம் டிசம்பர்மீ 18-0-தேதிப்போட்டு ஜனவரிமீ 18-0-கெஜட்டில் முதல் முதல் வெளியிடப்பட்டது. டிசெம்பர்மீ 18-0-கெஜட்டிலேயே காலஞ் சென்ற “ஸ்கூல்பீசோடியுக்கேஷன்” என்னும் கிரிப்பத்த ஏற்பாடு கஅஎனெரு ஜனவரியில் கூட பிறப்பிக்கப்பட்டது. இக்கொடிய விதி ண்றித்ததி விரும்பத் தென்ற ஒரு வருஷ காலமாக இதனால் வித்தியாபி விர்த்திக்கு விளைந்த இக்கட்டுசன் இடையூறுகள் இவ்வளவு வயவளவில்லை. இப்பொழுது காலஞ்சென்ற பழைய

விளம்பரப்படி கவர்ன்மெண்டுவே பெறுவதற்காக வித்தியாபி விர்த்தியாகாதாரால் அங்கேகிரித்தேற்றுகொள்ளும்படி விரும்பும்பாடசாலைகள் எல்லாம் அவ் விளம்பரத்தில் கண்ட விதிப்படி பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வசூல் செய்ய வேண்டிய தவசியமென்று ஏற்படுத்தி கிரிப்பத்தித்ததால் அத்தாங்கியப் முயற்சியா எங்கெங்கே தலையெடுக்க ஆரம்பித்த க்ரேசு பாடசாலைகள், பிள்ளைகளிடமிருந்து பெற்றோரால் கொடுத்த கிரிப்பத்திக்கூடாத விதிப்படி சம்பளம் வாங்கவேண்டிய தாகவரவது, இவ்வாவிட்டால் கவர்ன்மெண்டார் உதவியின்றிப்பாடசாலைகளை நடத்த வேண்டிய தாகவரவது கேட்கிறது. இதில் எந்தவழி போனாலும் வில்லங்கமே விளைவதாயிருந்ததால் துணைமா யேற்பட்ட பாடசாலைகள் இக் கிரிப்பத்தத்தில் தலையெடுக்க கிரிப்பத்தாமல் கைவிடப்பட்டுக் கலைத்தியாயின. இழுத்தும் பறித்தும் கொண்டு கிரிப்பத்தம் பாடசாலைகளில் அனேகம் இவ்விவகாரங்களைவிதி விரும்பத் தப்பித்த கொள்ள பொய்க்கணக்கு, பொய்கிரிப்பத்தர்களைவத்தும் பிள்ளைகளிடம் குறைத்த சம்பளம் வாங்கி, வித்தியாபி விர்த்தியாகாதாரார் பார்வைக்கு அவர்கள் வித்திவித்தியு தலிக்கணக்கு, தலையிரிப்பத்தர்க்கு காட்டுவதுமாகப் பொய் புரட்டுச்சொல்வி யெமாற்றிப்பிழைத்த வந்தன. இந்த வீண் கிரிப்பத்தத்தால் விளைந்த தீங்குகளும், கடந்த பொய்புரட்டு, மோசன்களும் கொஞ்ச மில்லை. ஸ்கூல் மாணாஜர் முதல் பள்ளிக்கூடத்த வரத்தியார், பள்ளிக்கூடத்தப் பிள்ளைகள், அவர்கள் பெற்றோர்கள் கலையின்றிவரவரும் சேர்ந்த பொய் சொல்லவும் மோசன் செய்யவும் பயில வேண்டியதாகவிரும்பத்தது. இவ்விதியால் வித்தையை அபிவித்தி செய்ய ஏற்பட்ட இவ்வாவில் கவர்ன்மெண்டார் பொய் புரட்டு மோச மிவற்றையதிகம் அபிவித்திசெய்து வந்தார்கள். அவ்விளம்பரத்தின்கொடுமையையும் அதனால் விளையும் தீங்கையும் பற்றி ஜனங்களும் உற்ற வித்தியாவிர்த்தினர்களும் முறையிட்டிக் குறை கூறியதற். கெல்லாம் கவர்ன்மெண்டார் காது செடா திருந்தமை யால், இத்தேசத்தார் அவர்கள் வழுக்கப்படு இதுவும் தலையெடுக்க என்ற கம்பா இருந்த விட்டார்கள். இவ்விளம்பரத்துக்குக் குறித்த ஒரு வருஷ ஆயிசு கழித்ததும் கவர்ன்மெண்டார் தாங்களாகவே முன்வந்த ஒரு விளம்பரத்தால் இக் கெடுவிதியை யறியேரே தடைத்த விட்டது அவர்களுக்குக் கிரித்திரத்தக்கதே. இத்தான விளம்பரத்தால் கவர்ன்மெண்டார் இதற்கு முன் இது விஷயமாய்ப் பிறப்பித்த விளம்பரங்களை யெல்லாம் ரத்தசெய்து விட்டு, வித்தியாபிவித்தி யிலாகாதாரரின் சொந்த விசாரணையிலாவது, முனிசிபாலிசுடன் லோகல் போர்டுகளின் விசாரணையிலாவதிருக்கும் காலேஜை

கன், ஹைஸ்கூல்கள், மிகுஸ்கூல்கள், ப்ரைமெரிய் கூல்கள் அல்லது அவற்றிற்குப் புதிதா யேற்பட்டிருக்கும் பேரின்படி, 'அப்பர்-செகண்டரி' லேயர் லெகண்டரி, 'ப்ரைமெரிய்ஸ்' டிபார்ட்மெண்ட்கள் ஆகிய இவற்றில் வகுப்பெய்யப்படவேண்டிய சம்பள விதிதக்களை மட்டும் குறைத்தது. இவ்வளவாக விருக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்திவிட்டோ, மற்ற சதேச, மிஷனரி பாடசாலைகள், காலேஜ்கள், எஸ்ஸைத்திலும் அத்தத்த ஸ்கூல் மானேஜர்கள், அவ்வை விசாரணைக்கார்த்தர்கள் யுத்தப்படி சம்பளம் வாங்கப் படலாமென்று விட்டிருக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்டு அல்லது முனிசிபல் ஸ்கூல்போர்டு பாடசாலைகளிலும் மிகவும் பின்னடைந்த இடங்களிலுள்ளவற்றில் குறைந்த சம்பளம் வாங்க கவர்ன்மெண்டார் விதிக்கலாமென்று கண்டிருக்கிறது. அத்தாக்களபர்கள் விசாரணையி் விருக்கும் பாடசாலைகளில் வகுப்பெய்யப்படும் சம்பளம் அப்பாடசாலை மானேஜர்களின் யுத்தப்படிக்கு விடப்பட்டிருக்கையில் அவ்வித பாடசாலைகளுக்கு "கிரான்ட்-இன்-ஏம்ட் கோடு" ப்படி கவர்ன்மெண்டார் தீர்விய உதவி செய்வதற்காக அப் பாடசாலைகளின் வருமானம் அப் பாடசாலைகளினுள் மாணுக்கர்களின் மொத்தத் தொகையை வறித்து அவர்களிடமிருந்து கவர்ன்மெண்டார் ஏற்படுத்தி யிருக்கும் பிரமாண விதிப்படி சம்பளம் வசூல்செய்தால் என்ன ஆகுமென்று பார்த்து, வரும் தொகையில் 80-ல் 80 விதம் தள்ளுபடி செய்து நிர்ணயிக்கப்படும். அப்படி வரும் தொகையி் பேரில் கவர்ன்மெண்டார் சொன்ட் இன்-ஏம்ட் கோடில் கண்ட விதிக்கின்படி கிரான்ட் கொடுப்பார்கள். இப்படி ஏற்பாட்டுப்படி கவர்ன்மெண்டார் சம்பளம் வசூல்செய்ய விதித்திருக்கும் விதி யென்னவென்றால் காலேஜ்களிலும், 'அப்பர்-செகண்டரி' லேயர் செகண்டரி டிபார்ட்மெண்டு களிலும் படிக்கும் மாணுக்கர்கள் சம்பளம் செலுத்த ஸ்கூல் வருஷம் கோடைகால விடுமுறை, மாசிகால விடுமுறை ஆகிய இவ்விரு விடுமுறைகளால் பிரிக்கப்பட்ட இரண்டு பகுதியாக வசூல்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பகுதி யல்லது கூமாசத்துக் ரூபி சம்பளம் ஒருதடவையிலாவது பலதடவைகளிலாவது செலுத்திவிட வேண்டும். இப்படி கூமாசத்துக்குக் குறைந்த மாசவாரியாகச் சம்பளம் வாங்கப்படமாட்டாது, ப்ரைமெரிய்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் மட்டும் மாசவாரி சம்பளம் வாங்கப்படும். மேற்படி உயர்தர டிபார்ட்மெண்டுகளில் வாங்கப்பட வேண்டிய பகுதி சம்பளம் பகுதியாகும் முறையிலே செலுத்தப்படவேண்டும். பலதடவைகளில் செலுத்தவதாயிருந்தால் முழுதும் செலுத்திடுவதென்றி் மாணுக்கர் பேர் ரிஜிஸ்தரில் வைத்துக்கொள்ளப் பட்டாட்டித்து, எந்தப் பகுதியிலாவது, சம்பளம் பாக்கி

முத்தபேரம், அப்பறம் சிலகாலம் கழித்து அம்மாணுக்கர் மறுபடியும் பள்ளிக்கூடத்தில் சேரவருவாரானால், பழம்பாக்கியோடு அம்மாணுக்கர் பள்ளிக்கூடம் விட்டதேதிமுதல் சேரவரும்பும்தேதியைவரையிது முள்ள பகுதிகளுக்கும், சேரப்போகிற வருஷப்பகுதிக்கு முள்ள சம்பளங்களைச்சேர்த்துக்கொடுத்தபிறகு தான் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடும். ப்ரைமெரிய்ஸ்கூல்களில் ஒவ்வொரு மாசத்துச் சம்பளமும் முன்னதாகவே வாங்கி விடப்படும். ஒருமாசத்தில் குறைகாள் எதாவதிருந்தால் அத்தரும் முழுமாசச் சம்பளமே வசூல் செய்யப்படும். காலேஜ்களிலும் ஹைஸ்கூல் களிலும் வருஷப்பகுதி சம்பளம் ஒரே தடவையாகவாவது ச-தடவைகளாவது தவாரியப்படலாம். ஒருதடவையினாலும் பள்ளிக்கூடம் திறந்த மூன்றாமாளுக்குள்ளும் ச-தடவைகளிலானால் முதல்தடவை மேற்குறித்த தவணியிலும் அடுத்த மூன்று தடவைபாகமும் அடுத்த வரும் ப்ரைமெரிய்ஸ்கூல்களில் அத்தத்தமாசம் 80-க்குள் வருவாய் விடவேண்டும். மூன்றாமாசங்களில் அத்தத்தமாசம் 80-க்குத்தேதிக்குள்ளும் செலுத்தப்பட வேண்டும். மேற்குறித்த தவணைகளில் செலுத்தத் தவறினால் ரூபாய்க்கு 2-ஆனவுக்கு அதிகப்படாமல் அபராதம் விதிக்கப்படும். அப்பறம் 80-காணாகு முள்ளும் பணம் செலுத்தப்படாவிட்டால் மாணுக்கர் பேர் ரிஜிஸ்தரிலிருந்து அடித்துவிடப்படும். மறுபடியும் சேர்த்துக் கொள்வது தவிரருந்தால் இதற்குமுள்ள செலுத்த வேண்டிய எல்லாத் தொகைகளோடு ரூபாய்க்கு 2-ஆனவுக்கு அதிகப்படாமல் அபராதமும் செலுத்த வேண்டும். முன் மாணுக்கர் வராவது ஸ்கூலிவிட்டுப்போனால், வாசிக்காத காரணத்துச் சம்பளத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி கேட்டபாத்தியயில்லை. ஆனால் ஸ்கூல் அதிகாரிகள் இஷ்டம் வைத்தால் வாசிக்காத காரணத்தினால் சம்பளத்தைத் திருப்பி விடலாம். கவர்ன்மெண்டு விசாரணையிலும், முனிசிபாலிடி ஸ்கூல் போர்டார் விசாரணையிலு முள்ள பாடசாலைகளுக்குக் கவர்ன்மெண்டார் விதித்திருக்கும் பிரமாண விதம் பின் வருமாறு:—

காலேஜ் டிபார்ட்மெண்டி.	ஒருவரு வப்பகு திக்குச்ச ம்பளம்.
எம். ஏ. பரீக்ஷைக்கு	20 0
பி. ஏ-க்கு எல்லைப்பாடக்களுக்கும்	36 0
" பாஷைப்பிரிவுக்கு மட்டும்	18 0
" விஷயப்பிரிவுக்கு மட்டும்	20 0
எப். ஏ-க்கு	20 0

சேகண்டரி டிபார்ட்மெண்டு.		ரூ. அ.
6-வது பார்ம் அல்லது வகுப்பு	...	19 0
5-வது " "	...	17 0
4-வது " "	...	15 0
3-வது " "	...	11 0
2-வது " "	...	9 0
1-வது " "	...	7 0

பொரமேரி டிபார்ட்மெண்டு.		மாசம்.
4-வது ஸ்டான்டர்ட்	...	0 12
3-வது " "	...	0 9
2-வது " "	...	0 6
1-வது " "	...	0 4
குறியீடுகள்	...	0 2

பொரமேரி இய்கிலிடி ஸ்கூல்கள்.		
4-வது ஸ்டான்டர்ட்	...	0 8
3-வது " "	...	0 6
2-வது " "	...	0 3
1-வது " "	...	0 2
குறியீடுகள்	...	0 1

இவ்விதங்கள் குறைந்த விதங்களாதலால் இத் துறைக்கு மேற்பட்டு எத்தனையென்பதில் வேண்டுமானாலும் வசூல் செய்யலாம். இவ்விதிப்படி சென்னை ப்ரெஸிடென்ஸி காலேஜின் சம்பளம் இவ்விதத்தை விட 800-க்கு கடு அதிகமாக உயர்த்தி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. காலேஜ் டிபார்ட்மெண்டிய ஸ்கூல் வருஷப் பகுதி யாரம்பத்தில் ஒரே தடவைவாகச் செலுத்தி விடுகிறார்களென்று மேற்குறித்த தொகையின் ஒரு ரூபாய் குறைந்த வாகைக் கொள்ளப்படும். சேதேச பாலாபாடசாலைகள் பாலிகாபாடசாலைகள் இவற்றிற்கு இவ்விதிகள் எதவும் ஏற்படாமை.

“இந்தியன் மாகாணின் அண்டர் ரிவ்யூ.”

‘பிராவுனஸ் இந்தியன் அன்டர்னேஷியல்ஸ்’ சங்கத்தார் “இந்தியன் மாகாணின் அண்டர் ரிவ்யூ” என்றும் மாதாந்தரப்பத்திரிகையொன்று பிரசுரித்துவருகிறார்கள். அப்பத்திரிகை ஒரு பார்ம் 8-ப் பக்கமுள்ள புத்தக ரூபமாய் மாதந்தோறும் வண்டலில் அச்சிடப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதில் அச்சங்கத்தார் கோக்கத்தக் கிடைத்த விஷயங்கள் பல பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஐ. சங்கம் இத்தியாலில் கல்வி வயிவித்தி, ஐ. சேதிருத்த வீரத்தி விதைகளுக்கு கலாசலமாக ஏற்பட்டுமேயுள்ளது வருகிறது. இச்சங்கத்தார் மாதாந்தரப் பத்திரிகையாகிய “இந்தியன் மாகாணின்” அப்பால் மாதந்தா சஞ்சிகையொன்று நம் முன்னிருக்கிறது. இதுள்ள பொருத்தக்கவகையில் இந்தியா கவர்ன் ஜெனரலாயிருந்து வாரோர் ஜெனரலுக்குள் என்பவர் இன்னார் என்பதைப்பற்றி இவ்விதமிருந்து விதங்கள் கிடைக்கும் உண்டான பேதத்தைப்பற்றி பின்னர் பாக்ஸ் என்பவர் எழுதினது முதல் விஷயமாயிருக்கிறது. இரண்டாவது, மாதந்தேச பூர்விக விரதங்க விருத்த “லோபியைக் கீர்த்திநீதிவாய்”யென்று ஒருகதை “ராயல் எடிபிராடி” ஸோஸைடி” யென்

னும் விதவ சங்கத்தார்கள் பத்திரிகையிலிருத்தெடுத்தப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அக்கதையின் சாராம்சம் இது:—

“முன்னொரு காலத்தில் பிரமத்தின் காரிஜாஜாக அரசாண்டு கொண்டிருக்கையில் அருளுடைய பிரதமப் பெருங்குதாளுக விருத்தவன் இவ்விதங்கள் என்னுமொருவன், இவனுடைய முன்னோர்கள் அவ்வுயர் பதவியிலிருந்து தளவாட்டங்கள் தாராளமாகச் செய்து வந்தபொழுது, கீர்த்தியும் பெற்றிருந்தார்கள் எனினும், அவர் வயித்திதுவித்து அவர் பதவிக்கு வந்த இவ்விதங்கள் என்னும் இவன்மட்டும் மிகலோபியாக விருத்தான். அவன் முன்னோர் உடைய தர்ம சத்திரங்களை பெல்லா பிடித்து காசமாகி விட்டு தனது அனவற்ற செல்வத்தில் அரைக்கான் செவவிடாது, தானு முயோகிக்காது, குவித்துவைத்தான். இப்படி யிருக்கையில் பரமபதமைத்த அவன் பிரதமேவலோகத்தில் தேவனுதானாக விருக்கையில், தன் பின்னி செய்யும் லோபித்தனத்தக்கன்கு அவனுக்குப் புகழ் புகட்டுவதாகச் சொல்லி அருளைப்போல் உருவெடுத்தக்கொண்டு பூமியில் அவதரித்து, உண்மையான இவ்விதத்தையிடமொன்றில்லாதது வேறித்தக் கிடக்கையில் இராஜசமுத்தரின் முன். இவ்விதம்போல் சொன்று தன் சொத்தக்கையெல்லாம் ராஜாவை யேற்றுக்கொள்ளும்படி, விண்ணப்பம் செய்துகொண்டான். ராஜா தன் சொத்தக்கையாதைப் பார்த்து உய்மியும் அதிகமான செல்வம் எம்மிடத்துள்ளதாதலால் உமது எனக்கு வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான். “அப்படியானால் என் செல்வத்தை எனக்கிடப்பாடாப்படி வலையுள்ளவர்களுக்கு வாரி விட்டுவிடுவேன், கீர் கேட்கக் கூடாதென்றான்” மகாமாய்வுத்த இவ்விதன். அரசன் அப்படியே செய்கவென்றான், இம்மைய இவ்விதன் தன் மகன் விட்டுக்குவந்து செவக்கைக்கப்பட்டு ‘என்னப்போல் யாராவது வேலும் போட்டுக்கொண்டு இத்தவீடு தன்னதென்று உன்னே தருமயவந்தால் அவனை அடித்துத்தைத்த துறத்திவிடுங்கள்’ என்று கட்டினவிட்டு விட்டு உன்னேசென்று இவ்விதன் பென்னாதி பின்னைக்கையெல்லாம் கூப்பிட்டு என்னிஷ்டப்படி இப்பொருக்கையெல்லாம் வாரிக்கொடுத்த தர்மமெல்லாம் யப்போகிறேன் என்றான். அவர்களும் இது அவன் குணக்குகவி வெள்ளென்று என்னிச் சரியென்றிருந்தார்கள். ஊரில் தன்னடோரப்போடும் ஏழைகளையாவும் கெல்லாம் வந்து வேண்டிய பொருள் கவ்வாரிக்கொண்டுபோகலாமென்று தெரிவித்தான். இப்படி எல்லா ஜனங்களும் வாரிக்கொண்டுபோகையில் ஒருவன் இக்கொடைகளுக்குகாத இவ்விதனைப் புகழ்ந்துகொண்டபோல வசனங்கள் வக்கேயோ ஒரு புறத்தில் மயங்கிக்கிடத்த உண்மையான இவ்விதன் காதிவ்விது அவன் குறமயக்கமெல்லாம் உடனே பறந்தோட, தன் ஆளிக்கையெல்லாம் அரசன் கொள்ள வ்விட்டுவிட்டானென்று என்னி அத்தனைப்புகுத்த மடக்கி என் ஆள்தியை ஏன் வாரிக்கொண்டு போகிறென்று கேட்டான். அத்தகு அவன், இவ்விதன் தன் இல்லத்திலிருந்து மேன்குமென்று வந்தவர்க்கெல்லாம் தாராளமாக வாரிக்கொடுக்க நீ யாரடா அவன் வந்து வந்தியை மறுக்கிறே

தென்று கொடுத்தான் தவடையில். பஸாசு. இப்படி பஸ்பேரிடத்துப் பெரும்புரசு பட்டயின் அவன் சொந்தவிட்டுக்குப் போக அங்கேயும் வாசந்தாப் பேரங் இவனை யாரோவென்று அடித்துத் துரத்தி, அரசாபிட்டுபெயர் முறையிலுக்குக் கொண்டான். அரசன் இவன் முறையாட்டைக்கேட்டுச் சற்று முன்வந்த இல்விசன் புரொன்று மற்றவனை வருவிக்க, இருவரில் உண்மையான இல்விசன் இன்றுவென்று காணக் கூடாமல் மயங்கித்தர நென்றும் தீர்ப்புக் கொடுக்கவந்தான் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். இல்விசன் பொறுப்பின்மீது உள்ளவனாயும் சாக்ஷி கூற, மாயமாய்வந்த இல்விசன் அவன்செய்வத்தன்மைபால் உண்மையான இல்விசனுக்கும் தனக்கும் சிறிதும் வித்தியாக பிள்ளாதபடி தானே உண்மையான இல்விசனென்று நில் சொல்லுமாறு செய்துகொண்டான். அரசன் இது விஷயத்தில் தான் உதவி செய்ய அச்சத்தாலிருப்பதைத் தெரிவிக்கவும் உண்மையான இல்விசன் தன் பொருளில்லாமல் கொள்ளை போய்விட்டதென்று லுச்சித்திக்குக் கிழே விழு, மாயமான் இல்விசன் வாயுலகமாயி அரசனாகுந் தன் உள்ளக் கருத்தை அரசரிவாக்கால் தெரிவித்த தன் மகனுக்கும் புத்தியுடைய அனந்திரன் தானாகுந். அதுமுதல் இல்விசன் அவன் லோபகுணத்தைவிட்டு எல்லாருக்கும் தானாகமாய் என வளித்த எல்ல தாதுவென்று போப்பெற்று உயிர் தான். எனப்புகழை.

இதன் பிறித்தியாவைப் பற்றியுள்ள சிலபுத்தகங்களிப்பற்றி யெழுதிய அபிப்பிராயக் குறிப்புக்கும் இத்தியாவின் வித்தியாபிவித்தி சமயத்தையான சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சில குறிப்புக்கும் அப்பத்திரிகையிலடங்கி விருக்கின்றன.

“கிறிஸ்தியன் காஸெத் மாகாஸி.”

சென்னை கிறிஸ்தியன் காஸெத் பண்டிதர்களால் எழுதப்பட்டுவரும் இம்மாதாந்தரப் பத்திரிகையின் ஏப்பிரல் சஞ்சிகையில் மா-அ-ஸி வி, வெண்ணையா எம். ஏ. அவர்கள் மதுரைக்கு அங்கங்கேயுள்ள பூர்வீகக்கட்டங்கள், கோவில்கள் முதலான வற்றில் திரவியபாஸையிலும் சமயவருத்தத்திலும் வெட்டப்பட்டிருக்கக் காணப்படுகின்ற பூர்வீக சிலாசாஸனங்களைக் குறித்துத் கொடர்ச்சியாக எழுதி வரும் விஷயம் வாசிக்க இனிமையானதும்; மது முக்கியமாக வளக்கப் பல்வற்றைத் குறித்துப் பூர்வீகமாயுள்ள சில விஷயங்களைத் தென்னிதரக் வெடுத்துப் போதிப்பதாகவு மிருக்கிறது. அந்தச் சஞ்சிகையிலே பண்டிதர் எஸ். எம். கேட்சாஸ்திரியாவர்கள் லேகிஸிஜில்லாவிலுள்ள “வெகி” என்று பூர்வீகஜாதிபாசாப்பற்றி எழுதுகிறார். இவர்கள்வடகோயமுத்தூர் மைசூர் இத்தப் பக்கங்களிலிருந்து வந்ததால் “வெகி”, “வெகி” என்று தெரிவந்ததாகத் தெரிவித்து, பண்டிதர் கேட்சாஸ்திரியர் அவ் “வெகி” லேகிசி ஜில்லாவில் குடியேறின விவர முதற்கொண்டு அவர்கள் ஜாதி, யோபா, கட்டுப்பாடு, மற்ற ஆசிர வழுக்கங்கள், விசேஷ குணங்கள், ஈடை, உடை பாலனைகள் இவற்றையப் பற்றி விசாரித்து, விவரமிக்க எழுதி யிருக்கிறார். இத்தேசத்திலுள்ள பல ஜாதிகளின் வழக்க விசே

ஷங்களைத் தெரிய விரும்புவோர்க்கு “வெகி” ஜாதி வையப்பற்றி இவர் எழுதி யிருக்கும் விஷயங்கள் வாசிக்க மிகப் பிரியம் தருவதாயிருக்கும்.

சில முக்கியப் பிரமணங்கள்:—திருவாக்கூர் ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் மா-அ-ஸி செஷயங்களை அவர்கள் பின்பற்றுகின்ற எழுதுகிறார்:—

1. ஒருவன் அதி புத்திமானு விருக்கலாம். ஆனால் அவனுடைய சதாசாரப் பிரவர்த்தி விர்த்திசெய்ய யப்பாத பட்சம் அவனுடைய ஜீவிதம் பயங்கரமான பருஜெயமாகும். கபரன், லாண்டி, என்னும் கவிதைப்போல் அவன் ஆபத் பிரயோசனமாய் ஆகச் சீமப்போல் உபயுத்தானு விருத்தானென்றும் ஒருகாரியம் அவனியுண்டு. “அது பணமோ, தேக்கச்சதியோ, சாந்தியிடமோ, புகளோ, சுவா தந்திரியமோ, அரோகதையோ” அல்ல; எல்ல நடத்தையாகும்.

2. பத்தியிலிருந்து சதாசாரத்தை வேறு பிரிக்கிறதற்குக் கூடாது. சதாசார வாக்கியங்களை சிஷ்டையோடு அனுசரித்து நடக்கிறவர்க்கு சிவத்ததை விவரிக்கக் கூடியது சிவத்தம் சத்தியம் ஜெனிப் பித்தெ விவேக மாகும். அது சகவானுடைய பரிவாய் பதமாகும். அதி விசிஷ்டமான சதாசாரத்தினுடைய உற்பத்தி சிவதானத்தை போஷிப்பித்தி தது சகவானாகும்.

3. பாலங்கள் கிரகித்ததற்கு அதிகம் கொறிப் போடு கூடியிருக்க வேண்டிய சில குணங்களை விவரிக்கலாம்.

4. அனுசரிப்பு—ஒருஜெனக்கட்டத்தில் எல்லா மூலகிகளையிருக்க வேண்டுமென்று ஆக்கிக் முன்னவன் அனுசரிக்கிறதற்குப் படிக்கவேண்டும்.

5. சத்தியவாதி—பாலங்கள் சகவாத்தினுலே சத்தியவாதிகளாகும். ஆனால் அவர்: 1. சோம்பலிலுள்ளும், 2. விரதம்பாரத்திலுள்ளும், 3. பயத்திலுள்ளும், போய் சொல்லுகிறதற்கு இடம்வருவதறு. சதாசாரத்தினை அதிகம் அபூர்வமாக விருக்கிறது. ஆனால் அது ஜனஸமுதாயத்திற்கு வேண்டும் குணங்களில் அத்தியத்தம் புருஷயோக்கியமாயிருக்கிறது.

6. ஒருகணமும். சோம்பலையிருக்கக் கூடாது; காலம் கூடினதை ஆகையால் உடன் உடன் செய்யவேண்டியதை செய்து தீர்க்கவேண்டும்.

7. ஸம்சோகத்தை தக்கவேண்டும். விசாலமான காரை அனுபோகம்போகவேண்டும்.

8. அதிசயிக்கத் தக்கதாய் ஒன்றுபிச்சி யென்றான் துஷன் சகவாத்தினை ஸம்பரித்தியாகம் செய்யவேண்டும்; அத்தலம் புகித்ததற்குப் படிக்கவேண்டும்.

9. எதிலும் மிதமாயிருக்க பரிச்சயம் செய்யவேண்டும்.

10. மனுவானுடைய மகத்தவம் அவனித்தியிலிருக்கிற எத்தியை அவலயப்பித்திருக்கிறது. அத்தலம் தன்சம்பாத்தியத்திற்கும் மீடும்மன்களைக்கூடாது.

11. பரிச்சயம் சகவாம் வேண்டும். ஆதிப்பிரவர்த்தியில்தானே விதனம் வருவதென்று எண்ணி புத்தியாளர்கள் ஒரு பிரவர்த்தியிலிருந்து திருப்பிவிட்டு விடலாகாது.

சி று வ ரீ க் க ா ன ப க் க ம்.

[விவேக சிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுபிசுளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

இப்பக்கம் சிறுவருபயோகத்துக்காக வென்று தனியாக வைக்கப்பட்டுள்ள தென்பது இப்பக்கத்தில் மேலேயேழுதப்பட்டிருக்கும் தலைப்பெயரைப் பார்க்கத் தெரியும். கம்மையாளும் வெள்ளைக்காரர்கள் தேசமாகிய இங்கிலாந்து என்று சொல்லப்படும் சிமையிலே ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும் ஒன்று அல்லது பல பத்திரிகைகள் வாங்கி வாசிப்பார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குடும்பத்தினுள்ளவர்க ளெல்லாம் ஒருமிக்க உட்கார்த்து சந்தோஷமாகச் சாப்பிடும்பொழுது மனோவிர்த்திக்குக் காரணமான பத்திரிகைகளை வாசித்து உலகவிவகாரங்களில் அவர்கள் அறிவை யதிகமாக விர்த்திசெய்து கொள்வார்கள். வீட்டில் மூத்தோர் பலரும் பத்திரிகையைவாசித்து அனாதப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சிறு பிள்ளைகளும் அவர்களைப்பார்த்து தாங்களும் அதை வாசித்து தங்களுக்குத்தெரிந்தவற்றைப் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவது குழந்தைகளுக்கு கபாவமே. மேலும் அத்தேசத்துப் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் தேசபோஷணையைக் கவனிப்பதுபோல் அவர்களின் மனோவிர்த்தி விஷயங்களையும் தாங்களே கேட்க கவனிப்பது தங்கள் கடமையென்று உணர்ந்து ஆத்தப்படி உட்ப்பவர்கள். இது காரணங்கள் பற்றி அத்தேசத்துப் பத்திரிகைகள் பலவற்றிலும் குழந்தைகளுக்கு உபயோகமான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசத் தனியாக இரண்டொருபக்கம் விட்டு வைப்பது வழக்கம். இந்த விவேகசிந்தாமணிப் பத்திரிகை அறிவைப் பரவச்செய்துதற்கென்று ஏற்பட்டதால் இதிலும் அந்தமாதிரி சிறுவர்க்குபயோகமான விஷயங்களைப்பற்றி எழுத இரண்டொருபக்கம் விட்டு வரவேண்டுமென்று மாயாண்டி யாசிய என் பத்திராதிபரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டேன். அவர் இவ்வெற்பாடு கல்லதுதானென்று சொல்லி இதற்காக இரண்டொருபக்கம் தனியாக விட்டுவருவதாகச் சொன்னதோடு, அது

ற்கு வேண்டியவிஷயங்களைப் பார்த்துத் திட்டிப் பதிப்பிக்கும்வேலையையும் எனக்கே அளிப்பதாகச் சொன்னார். என் மாயாண்டி என்று வெளிவந்தது முதலில் அறிவைப் பரவச் செய்யும் விஷயமாகவே யாதலால், இன்று குழந்தைகளாயிற்று எங்கோகுப் பெரியவர்களாகி மெது தோத்ததை முன்னுக்குக் கொண்டுவரத் தக்கவர்களான சிறுவர்களுக்கு பத்திரிகை வாசிப்பதில் உற்சாகம் பிரக்கும்படி அவர்களுக்கு உபயோகமான விஷயங்களை எனக்குத்தெரிந்த மட்டும் தக்கவர்களைக்கொண்டு திட்டி வெளியிடுவதைவிட அதிக சந்தோஷம் தரத்தக்க வேலை வேறு என்னவிருக்கிறது? ஆகையால் பத்திராதிபருக்கு வந்தனம்சொல்லி இப்பக்கத்தைச் சீர்ப்படுத்திப் பதிப்பிக்கும் எனவேலையை ஒப்புக்கொண்டேன். இந்தத்தடவை பத்திராதிபர் எனக்குப் போதுமான அவகாசம் கொடுக்காமையால் என்விரும்பப்படி. இப்பக்கத்தைச் சித்திரப்படுத்திப் பதிப்பிக்கக் கூடவில்லை. ஆனாலும் என் கடமையில் பிள்வாங்கக் கூடாதென்று சிறுவர்களுக்கு உபயோகமானதாக என் வாசித்துச் சேகரித்த சிலவிஷயங்களைக் கீழே பதிப்பிக்கிறேன். இப்பக்கத்தை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமியர் இதில் கண்ட விஷயங்களைப் பற்றி எழுதவேண்டுமானால் விவேக சிந்தாமணி ஆபீஸில் மாயாண்டிக்குக் கொடுப்பது என்று எழுதினால் எனக்கு வந்து சேரும். இப்பத்திரிகையை வாங்கும் பெரியோர் இப்பக்கமிறுப் பதைச் சிறுவர்களுக்குக்கூட்டி இதை வாசிக்க அனேகம் சிறு தோழர்களை எனக்குச் சேர்த்துக் கொடுப்பார்களென்று கோருகிறேன். இந்த முறை என் முதல் முதல் என் சிறு தோழர்களுக்குக்கென்று பொறுக்கி யெடுத்த விஷயம்.

“சுத்தம்.”

“சுத்தம் கெட்டவன் சுகம் கெட்டவன்,”
“சுத்தியுள்ளவன் பத்தியுள்ளவன்” என்னும் வாக்கியங்கள் மெது எட்டார் அறியவேண்டிய

என் மொழிகள். இவைகளைச் சவனித்து இவற்
மின்படியே உட்பவரோ வெகு சொற்பம்
என்று விசனத்தானே அறிக்கையிடுகிறேன்.
அகேசர் சுத்தம் இன்னதென்று அறித்திருந்தும்,
அகத்தத்தை அணுபாசினும் தங்களைவிட்டு
அகற்றுகிறார்களே. சிலர் வெளிக்குச் சுத்
தமாயும் உள்ளே அகத்தமாயும் இருக்கிறார்
கள். சுத்தம் பலவிதம்.

“சுத்தத்திலெல்லாம் முத்தின சுத்தம் சரீர
சுத்தம். இவ்வகைப்பட்ட சுத்தமே சரீர சுத்தத்
துக்கு அவசியம் வேண்டியது. சில எளாக
ம்து உடம்பைக் கழுவாமலும், துணியைத்
துவையக்காமலும் இருப்போமேயாகில், எம்
மேல் விசம் துச்சுற்றம் எவ்வளவு பரிமளமா
யிருக்கும் என்று எளிதில் அனுமானித்துக்
கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட ஊத்தை மக்கள்
தங்கள் உடம்பைக்கெடுப்பதன்றி, தங்கள்
கிருக்கும் வீட்டையும் ரூப்பையிலுனும் கூனத்
தினலுந் தீர்ப்பிவைக்கிறார்கள். அதிலுள் விஷக்
காற்று எங்கும் வீசி, ஊரிலே அம்மை வாந்தி
பெதி முதலிய தொத்து வியாதிகள் உண்டாவ
தற்கு இடம் உண்டாகிறது. இப்படியாகச் சரீ
ரத்தைச் சுத்தமாய் வைக்காதவர்கள் தங்கள்
வீட்டுக்கும் காட்டுக்கும் பெரும் கஷ்டத்தை
வருவிக்கும் பாதகராயிருக்கிறார்கள். சரீர சுத்
தத்தோடு சம்பந்தமானது சுத்தவஸ்திரம் உடுக்
குதல். சிலர் சுத்த வஸ்திரம் உடுக்காததற்கு
எளிமையை விசேஷித்த காரணமாக எடுத்து
ரைக்கிறீர்கள். “சுத்தமாயிருக்கவேண்டும், சு
கமாயிருக்கவேண்டும் என்று கையில் பொரு
ளுடைய கணவான்கள் வெகு இலேசாய்ச்
சொல்லிவிட்டலாம். கருசிக்கும் காற்றாய் பறக்
கிற எங்களுக்கு அல்லவோ சுத்தமாயிருப்பதின்
வருத்தம் தெரியும்” என்று எளிமையார் எதிர்த்த
வாதர்ப்பார்கள். இவர்கள் “கந்தையானாலும்
கசக்கி உடு, கூறானாலும் குளித்துக்கூடி” என்
னும் பெரியோர் வாக்கையுடைய பேசும் வம்
பர்களாயிருக்கிறார்கள். எளிமை அகசிக்குக்
காரணமல்ல. எம் உடுப்பது கிழித்தவஸ்திரமா
யிருந்தாலும், சிறு கந்தையா யிருந்தாலும்
அதைத் துவைத்துச் சுத்தமாக உடுத்திக்
கொள்ளலாம். வேறு சிலர் தலைபின் எராளமா
ன பேன்களும், உடலில் ஆள்பாரம் அழக்கும்

சேர்த்த பின், “அரைப்பின்போபாணையில் ஆ
ழாக்கு வெந்நீர்வைத்து, அங்கையால் அள்ளி
அப்படியும் இப்படியும் ஊற்றி” காளில் இர
ண்டு தேய்ப்பும் முகத்தில் இரண்டு தேய்ப்பு
மாக உடல்முழுவதையும் அலப்பிசிடும் அழும்
பராயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைப்
போல் இதை வாசிக்கும் எனது சிறுதோழர்
தோழிகளில் எவரும் இருக்கமாட்டார்கள்
என்று எண்ணுகிறேன். காம் உண்கிற உண
வும் குடிக்கிற கூழும் கமது உடலிலே ஒட்ட
வேண்மோனும் எம்மிடம் மூத்த மூத்த காணப்
படவேண்டியது சுத்தமே. மேலும் கமது உட
லை எப்போதும் சுத்தமாய் வைத்திருந்தால்,
எண்ணி முடியாத கோய்களுக்கு இடம் இராது.
இவற்றையெல்லாம் எனது சேசச் சிறுவர்கள்
சீர்துக்கிப் பார்த்து எப்போதும் சுத்தமா
யிருக்க முயலுவார்களென்று கம்புகின்றேன்.”

“கொடும்புலி.”

என் சில தினங்கள்முன் பலபத்திரிகைகளை
வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது
ஒன்றில் கோடும்புலி எனத் தலைப்பையிட்ட
கடிதமொன்றைப் பார்த்து வாசித்தேன். அதில்
காட்டில் வசிக்கும் கொடும்புலியைத் தவிர
மனிதர்களிலும் கொடும்புலிக் கூண்டென்று
சொல்லி யிருத்ததைப் பார்த்து அவர்கள் யா
ரோ அப்படிப்பட்ட ஜீவனைப் பார்க்க அதிசயமா
யிருக்குமென்று மிக ஆவலோடு மேலே வாசித்
து அப்புலிகளைத் தேடிக்கொண்டு போனேன்.
போகவே, என் கண்ணிபிடித்த கொடும்புலிகள்
என்னவாக யிருந்தன தெரியுமோ? உங்களு
க்கு இன்னும் தெரியாவிட்டால் கீழே வாசி
யுங்கள்:—

“சண்டைக்காரி ஒரு கொடும்புலி. இவள்
யாரைக் கண்டாலும் சினந்து பார்ப்பான்,
அதடிப்பு பேசுவான், எப்போல் ருரைப்பான்,
புசிபோல் பாய்வான். இவளைக் கண்டால், பெ
ரியோருக்கும் பயம், பிள்ளைகளுக்கும் பயம்,
மனிதருக்கும் பயம், மிருகங்களுக்கும் பயம்.
இவளால் அண்டைவிட்டாருக்குச் சஞ்சலம்,
அடுத்த வீட்டாருக்கு கெடுக்கம், எதிர்த்த வீட்
டாருக்கு இடி. இவள் மனிதர் அண்டாதமனைக்
குரக்கு, ஒற்றைக்காட்டு ஓரி, பாழூக்காட்டுப்
புலி.”

எனது சின்னஞ் சிறு தோழிகளே இப்போப் பட்டவளைப்பற்றி என்ன கிணங்கிறீர்கள்? மனுஷப்பூலியில் இது மிகவும் பயங்கரமான ஒரு கொடும்புலியானே. உங்களில் யாராவது சண்டைபோடும் ரூனமுள்ளவர்களாக விருந்தால் உங்களைப்பற்றி பிறர் இப்படிச் சொல்லி நெஞ்ஞுவது உங்களுக்கு என்னமாயிருக்குமென்று கண்ணாக யோசித்துப்பாருங்கள். பெண்கள் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பீர்களோ? கீழேவாசியுங்கள்:—

“பெண்களுக்கு அழகு சாத்தம். பார்வையில் சாத்தமும் வாக்கில் சாத்தமுமாய் இருப்பவளே பெண். இவள் புருஷன் எத்தனை கோபக்காரனாயிருந்தாலும், இவளது முகத்தைப் பார்த்தவுடனே பெட்டிப் பாம்புபோல் அடங்கிவிடுவான். இவளது அமர்த்த மொழியைக்கேட்டவுடனே அவனுடைய அகங்காரம் எல்லாம் ஆனந்தமாய் மாறியிடும், அவனுடைய ஆதாமெல்லாம் மாதுரியமாகி விடும்.”

இன்னொரு கொடும்புலி யாரென்று பார்க்கையில்

“சண்டைக்காரிக்கு அக்காள் சமுசயக்காரி. இவள் கொடுமை புலிக்கொடுமைக்குமேல். அவளுக்கு யாவர் பேரிலும் சமுசயம். தான் கட்டியிருக்கும் வஸ்தித்தின் பேரிலும் அவளுக்குச் சந்தேகம் பிறப்பதன்மேல். அவள் தான்கண்ட பேருக்கெல்லாம் களவாணிப்பட்டம் கட்டுவாள். ஆணுக்குப் பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆணும். சோகெட்டிப் பேசுவதே அந்த மூர்க்க மங்கையின் முக்கிய அணிகலம். இத்தூக்குணம் பிறத்த மாதரிடத்தில் வாழ்வுதரிகொள்ளுமா? அவர்கள் இருக்கும்மீடு சட்டேறுமா? அங்கேசீர்கேடும் தாறுமாதும் வளர்க்கீதுமேயன்றி வேறல்ல.”

என்று வாசித்தேன். இதற்கு ஒருதாரணம் சொல்லி இவ்வு யெழுதியவர் இப்படிப்பட்ட “சமுசயக் காரிகள்” ஊட்டில் வாழுவதிலும் கொடுமையிலும் வாழும் கட்டிலே சாவது உத்தமம்” என்கிற முடிவுக்கு வந்ததைக்கண்டேன். இதுவும் வாஸ்தவமே யென்று கிணங்கித் கொண்டு முன்னுபுலி யாரென்று பார்க்க அது கோபக்காரி யென்று கண்டேன். அவரைப்பற்றி என் படித்ததைக் கீழே வரையிறேன்; கண்ணுவாசித்துப் பாருங்கள்:—

“கோபக்காரி ஒருகொடும்புலி, கோபத்திலே அவள் செய்கிறதினனதென்றும் அறியாள்; பேசுவதினனதென்றும் அறியாள்; கடைசியாக

கோபத்தினால் கொன்றபோதிலாவன். அவனைப் பார்ப்போர் யாவரும் ‘அடட, அப்பா, யாவருக்கும் அடக்காத பெரும்பிடாரி வருகிறது’ என்று பயந்து ஒடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட பெண்கள் இருக்கும் ஊட்டில் உண்டாகும் பணஷ்டத்தாக்கும் கணஷ்டத்துக்கும், காலஷ்டத்துக்கும், வேலை ஷ்டத்துக்கும் கணக்குமில்லை, வழக்குமில்லை. புருஷரை எதிர்த்துப் பேசி, எப்போதும் சண்டையெய்யும் சாத்தமற்ற பெண்களைக் குறித்து

“வரியென் நெகிர்ந்தபாள் கடற்றம் சிறுகாலை
அட்டில் புகாதான் அரும்பினி—அட்டதனை
உண்டி யுதவாதான் இல்லறம்பெய் இம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோபம்பிறந்தபின் அனைத்த கொலைப்படைப்பார்க்கிலும், கோபம் வருமுன் அனைத்த தடுப்பதுபுத்தி. “பூவைய்கிள்ளியிட்டால் காயிவிடும், கனியிவிடும். கோபத்தைத் தொலைத்தால் ஏச்சிவிடும், பேச்சிவிடும், குத்திவிடும், வெட்டிவிடும். கனத்துக்கும் மோசமிவிடும், பணத்துக்கும் மோசமிவிடும். சினத்தாப்போல் அறுத்த மூக்கு கிர்த்தாப்போலே ஒட்டாது. முளித்தாப்போலே இடித்தவிடு குளிர்க்தாப்போலே எழுப்பாது. ஆகையால் பெண்கள் கோபத்தைத் தொலைத்துப் பெற்றுமையைப் பூண்டுகொள்வது கண்ணம்.”

கடைசியில்: “இத்தேசப் பெண்களைக் கொடும்புலிகளாக்கும் காரணங்கள் பல. அவற்றள் முக்கியமானவை இரண்டு: அறிவின்மும் அஞ்ஞானமூத்தான். கல்விக்கற்றப் புத்தி தெளிவடைத்தோர் தங்களைச் சீர்படுத்திக்கொள்ளும் வழிக்குள்ளாவார்.”—என்று சொல்லி முடிவுகட்டி யிருத்தது. இவையெல்லாம் வாஸ்தவமே. இங்கேசொன்ன குற்றங்களெல்லாம்புருஷர்களுக்கும் ஆகாதவையே. பெண்களுக்குப் பெண் புத்தி சொல்லி யெழுதியிருந்ததைப்பார்த்து என் அப்படியே எடுத்ததைத்தேன். இதை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகள் இவ்விஷயங்களை மனதில் வைத்து தங்களிடத்தில் கேட்டதாயுள்ளதை யாராய்ந்து நீக்கி கல்தாயுள்ளதையறிந்துகைப்பற்றி தங்கள் குணத்தையும் எடுத்தையையும் சீர்திருத்திக்கொண்டு வருவார்களென்று எம்புகிறேன்.

மாயாண்டி.

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான ஏற்பாடு.

1. சென்னை, திருவல்லிக்கேணியில் தபாலாபீசுக்கு அருகில் மார்க்கஸ் டி.யிவருத்த அறிவைப் பரவச்செய்யும் ஏஜன்ஸி அலுவலர் சாரியா விசாரணைச்சங்கட்டின் ஒருசபை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கருக்கமாத் தமிழில் அதற்கு "அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை" என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறோம்.

2. இச்சபையின் கோக்கங்கள்—

(i) காட்டுப்புறங்களில் பத்திரிகைகளைப் பரவச்செய்து அதுமூலமாக ஜனங்களுக்குப் படிப்பில் பிரியமுண்டாகும்படி செய்யவேண்டுமென்பதும்,

(ii) கிராமாந்திரங்களிலுள்ள ஜனங்கள் படிப்பதில் பிரியமுண்டாகுமாறு பத்திரிகைகளையும் சிறப்புத்தகங்களையும் வாசிக்க ஆவல் கொண்டபின் அவைகள் கலமமான விஷயங்களுக்கு அலர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்து, பத்திரிகைகளாலும் சிறப்புத்தகங்களாலும் ஜனங்களுக்கு அறிவைவளப்படுத்தி, விவேகத்தை விசுவாசிக்கச்செய்து, பொதுவியல்பங்களில் அவர்களுக்குத் தக்க கற்ற புண் பெண்ண வேண்டுமென்பதும்,

(iii) இன்னும் பலவிதத்திலும் கிராமாந்திரஜனங்கள் பிரியமுண்டாக அவர்கள் சொந்தமுறையால் விருத்திக்குக் கொண்டுவர வன்னவன்ன வழி வகைகளுண்டோ அவைகளை யெல்லாம் தேடவேண்டுமென்பதும், ஆகிய இவையே.

3. இங்கோக்கங்களை சிறைவேற்ற,

(i) விவேகசிந்தாமணி யென்று அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதார்த்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்று பிரசுரித்த வரப்படுமே.

(ii) சென்னையிலுள்ள அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை (ஏஜன்ஸி) சமீபத்தமாக காட்டுப்புறங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறு பட்டினம், கிராமங்களிலும் அறிவைப் பரவச்செய்யும் விஷயத்தில் ஆசைகொண்ட ஊருக்குக்கூடாகவோ அவரவர்கள் சத்தியாஸூசாரம் கஷ்டப்பட்டுவெறும் இஷ்டமுன்னவர்களை எல்லாவாறும் ஒன்றுசேர்த்து, புண்ணியம் தரும் இப்பொதுவியலத்தில் அவர்கள் ஊக்கம் ஸைத்துவமுக்குப்படி உற்சாகமுடைய உபாஸ்சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் ஏற்பிரஸ்தாசம் முதல் ஏற்படுத்தப்படும்.

(iii) இச்சங்கத்துக்கு மெம்பர்களாக விருப்பவர்களை எல்லாவரும் ஊருக்குமுற்ற உபகாரம்செய்ய இஷ்டமுன்னவர்களென்று தாமதம் வலுவில்வந்ததைத் தவிர்த்து ஏற்படும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளடங்கியுள்ளவர்களாக விருப்பவர்களாதலால் அவர்களை எல்லாவரும் உபகாரிகள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள்.

[அறிவைப் பரவச்செய்யும் விஷயத்தில் இஷ்டப்பட்டுவெறும் சந்தர்ப்பவசமாக அவர்கள் பேராதலிதே செய்து கொண்டவர்களை

என்றும் இச்சங்கத்துக்கு மெம்பர்களாக "வித்தக" கொண்டு அவர்கள் பொதுவியலத்தில் சிறுத்த புறத்தின் பற்றித்தொடரப்படவுண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வம் உபகாரிகளாக சேர விருப்பமுண்டாக அவர்கள் பெயர்செய்து கொடுத்தும் எழுதித் தேர்ந்தெடுத்த அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை பத்திரிகை கொடுக்கும் அளவின் பெரும் சிறு புறத்தின் பற்றித்தொடரப்படும். புண்ணியத்திற்கு இப்பொதுவியலத்தில் சிறுத்த புறத்தின் பற்றித்தொடரப்படும். புண்ணியத்திற்கு இப்பொதுவியலத்தில் சிறுத்த புறத்தின் பற்றித்தொடரப்படும்.

4. இவ்வுபகாரங்களுக்கு எட்டு வகை அலகுகளும் உபகாரிகள் சிறு பட்டினங்கள் எல்லாவற்றிலும் உபகாரிகள் இருக்கவேண்டும்.

5. உபகாரிகளாக இருப்பவர்கள்,

(i) அறிவின்பயனையறிந்து அதைபுறம்புப் பேரவா உன்னவர்களாக விருத்த வேண்டும்.

(ii) தாம் அறிவையுடைய ஆவலையிருப்பதோடு தாமதமித்தமட்டில் அவ்வறிவைத் தம்மைச் சந்தியுள்ளவரிடம் பரவச்செய்யவேண்டுமென்றகருவெண்ணமும், அங்கெண்ணத்தையறிவெற்றுவதற்கு வேண்டிய உபகார சிந்தையு முண்டயவர்களாக விருத்த வேண்டும்.

(iii) பொதுவியலத்தில் பாடுபட்டுவெறும்புள்ள சிந்தையுடையவர்களாக விருத்தவேண்டும்.

(iv) அவரவர்கள் விருத்தமிடங்களிலுள்ள ஜனங்கள் சொம்பறிக்கட்டவர்கள் போட்டு வீணவம்புக்கள் போசத்தில் விருத்த காலகோபம் செய்வதைத் தடுத்தி, ஒழித்த வேலைகளில் 10 - பேர் ஒன்றுவருவாருக்குப்பேரகமான விஷயங்களைப் பற்றிப்பேசி, பொது வியலங்களில் அறிவைவளப்படுத்தும்படிக்குள்ள விவேகத்தை விசுவாசிக்கச்செய்யும் உபகாரமான பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் இவற்றை வாசிக்கும்படியான சந்தர்ப்பகோபம் செய்யும்படி துண்டப்பின்னடையாது பிரயாசைப் படுகிறவர்களாகவிருத்த வேண்டும்.

[இவ்வம் பணிகள் செய்தும் கொடுக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் பரவச்செய்யும் விஷயத்தில் சிறுத்த, 10-பேர் ஒன்றுவருவாருக்குப்பேரகமான விஷயங்களைப் பற்றிப்பேசி, பொது வியலங்களில் அறிவைவளப்படுத்தும்படிக்குள்ள விவேகத்தை விசுவாசிக்கச்செய்யும் உபகாரமான பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் இவற்றை வாசிக்கும்படியான சந்தர்ப்பகோபம் செய்யும்படி துண்டப்பின்னடையாது பிரயாசைப் படுகிறவர்களாகவிருத்த வேண்டும்.]

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கென்று தாம்வித்தியேகமாக வெளிக்கொண்டுவருவதற்கும் இவ்விவேகசிந்தாமணியென்னும்பத்திரிகைகளைபுறம்புக்கு வேண்டிய முறையிலுண்டினைச் செய்து முடித்து, காட்டுப்புறங்களிலுள்ள பட்டினங்கள், கிராமங்கள் எல்லாவற்றிலுமிருந்து வேண்டிய உபகாரிகளும்முன்னவர்களுக்கும் பேரவா சிறுத்த செய்து கொண்டவர்களாலும், அவர்கள் கிராமம் பொதுவியலங்களுக்குமுள்ளும் வழியின்னதெனிய தென்று வித்திக்கட்டி, கமதஜன அறிவுடையப் பேரவாசெய்து கோட்டுப் பேரவாஜித்த, அப்போதப்போது ஆகவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி தம் பத்திரிகை வாயிலாக விவரங்கூறி, புத்திபுட்டியு வகுவோம்.